

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 138

Joao De Deus ή ο Ιωάννης του Θεού

του Σωτήρη Ζήκου

Όσοι έχουν δει έστω και μόνο την ταινία *Η κωμωδία του Θεού* (*A comedia de Deus*) θα πρέπει σίγουρα να ξέρουν ότι ο Ζουάου ντε Ντέους, η πιο αυθεντική κινηματογραφική περσόνα του Joao Cesar Monteiro και κορυφαία μορφή στο έργο του, δεν έχει το Θεό του! Ένας καθ' όλα σοβαρός κύριος και συλλέκτης τριχών από εφηβαία γυναικών, με υπιπετή ευφράδεια λόγου και σκατολόγος, σχολαστικός σε ζητήματα υγιεινής και μανιώδης καπνιστής, γαλαντόμος φοβερός και εκμαυλιστής ορφανών, ακόμα και ανηλίκων, κορασίδων, μετρ των ηδονών όλων των αισθήσεων και τελετάρχης των πιο απόκρυφων φαντασιώσεων, ψοφοδέης θυμόσοφος και άριστος μπουρδολόγος: "Δεν αναζητούμε την αλήθεια. Ψάχνουμε τον μίτο της Αριάδνης... Θεέ μου, κάτω από ποιες συνθήκες;" αναφωνεί το Θεό, μιλώντας για τη δουλειά του παγωτατζή σε μια νεαρή εκπαιδευόμενη του που τον ακούει με δαυμασμό και που θα την καθυποτάξει στην ευγενή παρόρμησή του να την πάρει από πίσω, στα όρδια στις τουαλέτες, σεβόμενος την παρθενιά της. Ποιός Τσάρλι Τσάπλιν, Μπάστερ Κίτον, Νοσφεράτου ή Μπουνιουέλι! Εδώ δεν μιλάμε για μαύρη κωμωδία ή για σουρεαλιστική πρόκληση αλλά για ένα ψυχρό και ωμό χιούμορ που αγγίζει τα όρια της σαδομαζοχιστικής αποπλάνησης του θεατή. Του ανυποψίαστου ή και χωρίς φυσικές αντοχές σ' αυτό το χιούμορ θεατή. Και από σκηνοθεσία; Κυρίως στατικά, μετωπικά ή πλαγιομετωπικά, μονόπλانا μεγάλης διάρκειας και φυσικοί φωτισμοί ακόμη και στα εξωτερικά νυχτερινά πλάνα. Πρόκειται για το γνωστό και μη εξαιρεταίο στυλ του Monteiro που ήδη έχει αποκτήσει τους δικούς του φανατικούς οπαδούς, τους λεγόμενους "Monteristes". Όσο για τους υπόλοιπους, κάποιοι παίρνουν στα σοβαρά τη σοβαρο-παρανοϊκή μέθοδό του, κάποιοι σταυροκοπιούνται και κάποιοι ακόμη ψάχνουν να βρούν τι παίζεται με το Θεό του. Μα εδώ μιλάμε για θεομπαίχτη!

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Παρίδα είναι η παιδική ηλικία (*Et in Arcadia ego*) (σελ. 10)

του Αλέξανδρου Παπαηλιού • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Ένα ποιητικό ταξίδι, μια προσωπική επιστροφή στην Αρκαδία, μπλεγμένη με τους μύθους, τους ανθρώπους και την ιστορία

Η τρίτη νύχτα (σελ. 11)

του Δημήτρη Παναγιωτάτου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Η πτώση ενός αεροσκάφους θα ανατρέψει τη ζωή τριών γυναικών και θα προκαλέσει μια σειρά από ανεξήγητα γεγονότα

Σχεδόν νεκρή / Böse zellen (σελ. 5)

της Barbara Albert (Αυστρία/Γερμανία/Ελβετία) •

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η 24χρονη Μανού που επιβίωσε μετά την πτώση ενός αεροπλάνου σε μια μικρή πόλη της Αυστρίας, γίνεται το κέντρο του κύκλου των ανθρώπων γύρω της

Μην περνάς, ανάβει κόκκινο (σελ. 11)

της Ισαβέλλας Μαυράκη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μίγμα αστυνομικής ιστορίας και ψυχολογικού δράματος σε μια ταινία με θέμα τη νεολαία του σήμερα

Ένα τραγούδι δε φτάνει (σελ. 4)

της Ελισάβετ Χρονοπούλου • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ -

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Η ιστορία μιας γυναίκας, που συλλαμβάνεται κατά τη διάρκεια της χούντας, αφήνοντας πίσω την προσωπική της ζωή και την οικογένειά της

Κόκκινη Πέμπτη (σελ. 9)

του Χρίστου Σιοπαχά (Κύπρος/Ελλάδα/Ρω-

σία, 2003) • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός κύπριου λαθρέμπορου κι ενός ρώσου τυχοδιώκτη σ' ένα χωριό στην σύγχρονη Κύπρο

JOAO CESAR MONTEIRO

“Στην ηλικία των 15, με σκοπό να ολοκληρώσω την κάπως περιπετειώδη μέση εκπαίδευση –η οποία ευτυχώς ποτέ δεν ολοκληρώθηκε– μετακόμισα στην Λισσαβόνα, «την Πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας», όπου ο πατέρας ανάλωσε μέχρι τελευταίας δεκάρας το εναπομείναν ελάχιστο χρηματικό ποσό της περιουσίας του.”

Joao Cesar Monteiro

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Για την αναπαράσταση μιας εποχής μιλάει η Ελισάβετ Χρονοπούλου, η Γωγώ Μπρέμπου και ο Μανώλης Αγγελόπουλος
- 5 Η θεωρία του χάους σε μια αυστριακή ταινία και στον κύκλο των ανθρώπων σχέσεων κινείται ο Nariman Turabayev
- 6 Ντούο και Τρίο στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και ο Kaneto Shindo κάνει ακόμη ταινίες και μετά τα 90
- 7 Νιώθει και σκηνοθετεί σαν Ευρωπαίος, ζώντας στη Γερμανία, ο Γεωργιανός Ditto Tsindzadze
- 9 Ο σκηνοθέτης Χρίστος Σιοπαχάς, ο ηθοποιός Σταμάτης Τσαρούχας μιλούν για την ταινία *Κόκκινη Πέμπτη* και ο μουσικός Σισούλης...

- 10 Ο Αλέξανδρος Παπαηλιού, ο Φίλιππος Κουτσοφτής και ο μουσικός Παναγιώτης Στέφανος στους ήχους του Θεού Πάνα
- 11 Αμετανόητος λάτρης του φανταστικού δηλώνει ο Δημήτρης Παναγιωτάτος και η Ισαβέλλα Μαυράκη παρατηρεί τους μαθητές
- 13 Joao Cesar Monteiro: ένας άγγελος προβάκτορας στις οθόνες μας, έχει σ'αλήθεια πεθάνει (Φεβρουάριο 2003)
- 15 "C" *Black Story* και *Οργή* από τη Ρουμανία και *Επιγκράδες* στη χώρα τους από τη Βουλγαρία, στις Μοτιές στα Βαλκάνια
- 16 *Σπουρνίτσα* στην όχθη της λίμνης απέναντι από τη στάση του Λεωφορείου έτρεξε ένα σκυλί στην κούνια του ρήτορα (!)

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Σήμερα η Ημέρα της Γυναίκας. Στη Σαμόα.

• Δευτέρα πρωί. Όχι, δεν μιλάω για την ταινία του Ισσοελιάν. Μιλάω για το μοναδικό δευτερεύον πρωινό του χρόνου που δεν με πιάνει κατάθλιψη, μιας και τα πρωινά του φεστιβάλ προσφέρονται για να ξεχάσει κανείς τα συνήθη προβλήματα που τον ταλαιπωρούν τον υπόλοιπο χρόνο. Βέβαια, αν είσαι γνήσιος αμετανόητος μαζοχιστής, μπορείς ακόμα και κατά τη διάρκεια του δεκαήμερου να ανακαλύψεις καινούρια πρωτότυπα «προβλήματα». Εγώ ως πούμε ανακάλυψα μια μοναδική τεχνική για να υποσιτίζομαι: Ψαρεύω όλη τη μέρα «λαυράκια» και αντί να τα καταναλώνω κατ' ευθείαν, σας τα προσφέρω με ανιδιοτέλεια: Φάτε μάτια ψάρια...

• ...Αυτή η έρμη η κοιλιά μας να δούμε τι θα φάει. Γιατί πέρα από την πνευματική τροφή οι σινεφίλ χρειάζονται και υλική για λόγους επιβίωσης. Και δεν νομίζω πως μπορεί να καλύψει αυτές τους τις ανάγκες το πακέτο του Kitchen Bar που διαθέτει ένα πλήρες γεύμα στη «φιλική τιμή» των 15 ευρώ. Αν βέβαια με δείτε να συγχάζω εκεί, μη βιαστείτε να με κατηγορήσετε πως αντιφάσκω: Το να βρίσκεσαι στην αφίσα του φεστιβάλ σου δημιουργεί φαινομενικά άπειρες κοινωνικές υποχρεώσεις. Όταν όμως δείχνω την άσχημη αζύριστη φάτσα μου στους περαστικούς, τους κόβεται η όρεξη και το πρόβλημα λύνεται. Κι έτσι επιτελώ ένα κοινωνικό λειτούργημα.

• Πάντως όσα παιδάκια (κάτω των δεκα, μιας που υπάρχουν και πολλά άνω των τριάντα) αλάφρυναν με την παρουσία τους το κλίμα του πρωινού της Κυριακής ήρθαν εξοπλισμένα (σάντουιτς, σκολάτες, γλειφιτζούρια) και έτοιμα για όλα: Ο πάνω όροφος της Αποθήκης Γ' δονούσαν κάθε δύο λεπτά από κάποιες παραλλαγές κρυφτού, κυνηγητού ή απλού κυλισματος στο πάτωμα.

• Όλα αυτά βέβαια, μέχρι την ώρα που δύο παλαιοί «συνήθεις ύποπτοι» του φεστιβάλ παραχώρησαν συνέντευξη τύπου στην Αποθήκη Γ': Δύο Βαλκάνιοι σκηνοθέτες, ο Ludmil Todorof (που βραβεύτηκε στη 38η Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για το *Οι φίλοι της Εμιλίας*) και ο Goran Radovanovic μίλησαν για τις δημιουργίες τους που προβάλλονται στις Ματιές στα Βαλκάνια, όπως και για τα μελλοντικά τους σχέδια. Κι όμως η συνέντευξη δεν αναλώθηκε σε τετριμμένες δηλώσεις κάθε νέου κινηματογραφιστή που εμφανίζεται σε ένα Διεθνές Φεστιβάλ και προσπαθεί να μιλήσει για τις προθέσεις του και την βαθύτερη

travelling Edo ine Balkania Oles i tenies ine mainstream...

ουσία του έργου του (ή και της ανθρώπινης ύπαρξης). Η συνέντευξη ξέφυγε...

• Ο Todorof, που συμμετέχει στο Φεστιβάλ με την ταινία *Εμ-γκρέδες*, μίλησε κατ' αρχήν για την ειρωνεία που κρύβει ο τίτλος της: Ειρωνεία, γιατί ενώ κανένας από τους ήρωες δεν μεταναστεύει κυριολεκτικά, αισθάνονται όλοι φυγάδες εξαιτίας μιας συνισταμένης οικονομικών, προσωπικών, κοινωνικών προβλημάτων τους. Προ-

Γουρλό: Εγώ είμαι υπεράνω όλων. Και διευθυντών και προέδρων και βενιζέλων. Πάοκ ολέ! Κερδίσαμε!

ντας τον Todorof αν θεωρεί τον εαυτό του mainstream σκηνοθέτη, από τη στιγμή που παρακολούθησε με ζήλο την Κινηματογραφική σχολή της χώρας του (!), επιμένει να γυρίζει ταινίες στη χώρα του (!!) και προσανατολίζεται στις δημιουργίες του στο να περιγράφει τα προβλήματα της χώρας του (!!!). Ο σκηνοθέτης την αποστόμωσε εξηγώντας της πως στη Βουλγαρία γυρίζονται κατά μέσο όρο τρεις με τέσσερις ταινίες το χρόνο. Λίγο δύσκολο κάποια να εί-

• Η ταινία του Σέρβου σκηνοθέτη ονομάζεται *Casting* κι βασίστηκε σε ένα εικονικό κάστινγκ για διαφήμιση καλόνι που οργάνωσε ο ίδιος. Η καθυστέρηση λοιπόν της χθεσινής προβολής της ταινίας κίνησε πολλές, διόλου αβυσσολογικές υποψίες στο κοινό που είχε συγκεντρωθεί στην αίθουσα Σταύρος Τορνές: «Μήπως πρόκειται για ψεύτικη προβολή και θέλει να μας χρησιμοποιήσει κάποιος ως κομπάρσους σε ταινία; Να αρχίσουν να μας ζώνουν το φίδι!».

• Η συνέντευξη τύπου του Jafar Panahi που είχε προγραμματιστεί για το ίδιο πρωινό αναβλήθηκε για την Τρίτη στις δώδεκα η ώρα. Ο Ιρανός σκηνοθέτης έγινε γνωστός στο κοινό της Θεσσαλονίκης με την ταινία *Ο Κύκλος*, που πρωτοπροβλήθηκε στο Φεστιβάλ προ τριετίας. Οι αλλαγές αυτές του προγράμματος που κάνουν τη φεστιβαλική ζωή πιο περιπετειώδη-άρα κι ενδιαφέρουσα αναρτώνται φέτος σε χαρτάκια κόκκινα της φωτιάς για να τραβάνε την προσοχή-κι-πως να μην τραβάνε την προσοχή, όταν απ' την άλλη η κόλας μέρα έχουν επικαλύψει το 70% της συνολικής επιφάνειας των τοίχων όλων των εγκαταστάσεων του Φεστιβάλ.

• Κλασικές φεστιβαλικές στιγμές απείρου κάλλους: Ανταγωνισμός παντού, ουρές σε ταμεία και κυλικεία, στριμωγμένοι στην είσοδο, σπρωξιμοί για την ευκαιρία να καθίσει πληθύνει να δοκιμάζει τη χωρητικότητα των αιθουσών και τα νεύρα των υπαλλήλων...

• Στην αίθουσα πάντως του Assos Odeon, όπου γίνονταν κατ' αποκλειστικότητα οι δημοσιογραφικές προβολές, η ατμόσφαιρα είναι εντελώς διαφορετική. Το εξειδικευμένο αυτό κοινό των ταινιών έχει την ευκαιρία να καθίσει αναπαυτικά στα ανατομικά καθίσματα, άμα λάχει να ξελασώσει αξιοποιώντας και τις μπροστινές, να αποφασίσει χωρίς φόβο και κατά βούληση σε ποιο σημείο της ταινίας μπορεί να μπει, αν κι εφ' όσον θέλει να μπει (ασχέτως του αν πρέπει κάποια στιγμή στο μέλλον να αξιολογήσει την ταινία), να φάει ή να μιλήσει για το (καλλιτεχνικό) αντικείμενο του πόθου του.

Η επέλασις της ελαφράς αμερικανικής ταξιαρχίας. Οι φονιάδες των λαών ξαναρχνται σε γιγαντοσφία.

• Σήμερα το απόγευμα εγκαίνιαζεται και έκθεση του Michael Snow, *Selections from the Spectrum* στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Όποιος από τους υπεύθυνους του Φεστιβάλ μπορεί να εξηγήσει το γιατί πρέπει να επιστρατευτεί ειδικό

πουλμανάκι για την περίπτωση, ας το εξηγήσει και σε μένα τον πτωχό τω πνεύματι. [Υπεύθυνος: Για το χάρι στη διαδρομή, κάνουμε και ξεναγήσεις στην πόλη.]

• Μπορεί πολλοί να μην μπόρεσαν να επισκεφτούν το Μουσείο Κινηματογράφου στο οποίο φιλοξενείται εδώ και δυο μέρες έκθεση γιγαντοσφίας-άλλωστε σε περιόδους Φεστιβάλ ο χώρος του Μουσείου επισκιάζεται από τις άλλες αποθήκες. Σίγουρα όμως περισσότεροι εντυπωσιάστηκαν από το θέαμα που συνάντησαν περπατώντας από το μάνι προς το Ολύμπιον: Ένας πανοράμιος πωλητής είχε συγκεντρώσει μια στοίβα από δεκάδες συλλεκτικές κινηματογραφικές αφίσες, μεταξύ των οποίων και μία του *Μακβέθ* του Όρσον Ουέλς.

• Ο Όρσον με κοιτούσε με ύφος μιτλαζε και ειρωνικά κι εγώ από πίσω, στριμωγμένος σε μια αφίσα που είχαν κολλήσει σε ένα φύλλο αμάντου, με τη μούρη κοτάνε και τα χέρια κενά, προσπαθούσα να δείξω πόσο πολύ τον φθονώ. Εγώ τότε θα γίνω συλλεκτική σινεφιλική αφίσα: Πότε θα φύγω από τη μικρή μουφιλόξενη φυλακή; Θα τ' αφήσω απ' τη Δευτέρα. Κι όχι τη σημερινή. Απ' τη Δευτέρα Παρουσία.

Αφίσα γιγαντιαίου ανδρός στο 64ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου με τίτλο «Ήταν κάποτε ένας τραγουδιστής υπουργός».

Έγχρωμον σε ασπρόμαυρον: Για να θυμούνται οι παλιές και να μην ξεχνούν οι νέες την πριγκίπισσα Σίσσυ (Ρόμι Σνάνιντερ).

βλήματά που, όπως τόνισε στη συνέχεια, απαγορεύουν μια συντριπτική πλειοψηφία της νεολαίας μιας χώρας που ακροβατεί ανάμεσα στα ερείπια ενός κομμουνιστικού παρελθόντος και ενός εξευρωπαϊσμένου μέλλοντος. Κι αυτή ακριβώς η ακροβασία είναι που επιβάλλει την ειρωνεία.

• Λίγα βασανιστικά λεπτά αργότερα, μια δημοσιογράφος έδωσε το δικό της ιδιαίτερο ορισμό του mainstream, ρωτώ-

Οι λάτρες των μπουφέν των βερνισάζ κάτω από το αγέρωχο βλέμμα του Γιουλ Μπρίνερ με καλυμμένη τη φαλκάρκα.

και η mainstream, κάποια η alternative και η εναπομείνασα η cult. Αυτό κι αν είναι (τραγική) ειρωνεία...

• Ο Σέρβος Goran Radovanovic έβγαλε πάνω-κάτω την ίδια πίκρα για την κατάσταση στη χώρα του. «Τα ντοκιμαντέρ που κάνω δεν ενδιαφέρουν τον κόσμο. Κανείς δεν ενδιαφέρεται να δει το είδωλό του στον καθρέφτη». Κι όμως, υπάρχουν πολλοί νάρκισσοι σε αυτόν τον πλανήτη. Σαν τις δεσποινίδες

ετών 39 που απολάμβαναν το γευστικό τους καπουτσίνο ή κοιτούσαν νωχελικά το καθρεφτάκι τους έχοντας γυρισμένη την πλάτη στο σκηνοθέτη όταν αυτός μιλούσε για τις αμερικανικές δυνάμεις κατοχής στη Σερβία. Τώρα το πώς πήγε η κουβέντα εκεί-ας όψεται η δύναμη του συνεριμίου και της συνδυαστικής σκέψης.

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 MONDAY

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANKAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI	ΔΕΥΤΕΡΑ/MONDAY
11:00 - Greek Films 2003 ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΝΑΙ Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΑ (ET IN ARCADIA EGO) PATRIDAI INE I PEDIKI ILMIA (ET IN ARCADIA EGO) - 75' Alexandros PAPALIOU Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 13:00 - Greek Films 2003 I TRITI NYHTA I TRITI NYHTA - 85' Dimitris PANAYOTATOS Greece/2002 O.V. Greek/English subtitles 15:00 - International Competition ΣΧΕΔΩΝ ΝΕΚΡΗ / BOSE ZELLEN - 120' Barbara ALBERT Austria, Germany, Switzerland/2003 O.V. German/English subtitles 17:30 - Greek Films 2003 MIN PERNAZ, ANABI KOKKINO MIN PERNAZ, ANABI KOKKINO - 95' Isabella MAVRAKI Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:00 - Greek Films 2003 / International Competition ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΕ ΦΤΑΝΕΙ ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΕ ΦΤΑΝΕΙ - 118' Elissavet CHRONOPOULOU Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 22:30 - Greek Films 2003 KOKKINH PEMPTI / KOKKINI PEMPTI - 113' Christos SIOPACHAS Cyprus, Greece, Russia/2003 O.V. Greek/English subtitles	13:00 - Otar Iosseliani Retro ΜΙΚΡΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΣΤΗΝ ΤΟΣΚΑΝΗ PETIT MONASTERE EN TOSCANE - 54' Ludmil TODOROF France/1998 O.V. French 14:30 - NH International Selection ΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΗΜΕΝΟΙ RIARIZUMU NO YADO - 83' Nobuhito YAMASHITA Japan/2003 O.V. Japanese/English subtitles 17:00 - NH International Selection Η ΕΠΕΤΕΡΟΗ / VOZVRASCHENIE - 105' Andrey ZYAGINTSEV Russia/2003 O.V. Russian/English subtitles 19:30 - NH International Selection ΑΝΟΙΞΗ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΦΘΙΝΟΠΟΡΟ, ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΗ BOM YEOREUM, GAEUL, GYEOWOOL, GEURICO BOM - 99' KIM Ki-duk Germany, Korea/2003 O.V. Korean/English subtitles 22:00 - NH International Selection ΤΟ ΣΤΙΤΤΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ CASA DE LOS BABYS - 95' John SAVLES Mexico, USA/2003 O.V. English, Spanish/English subtitles 00:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto Η ΤΡΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΙΟ TOKYO FIST - 87' Japan/1996 O.V. Japanese/English subtitles	13:00 - NH International Selection SCHUSSANGST: Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΕΚΑΔΑΨΗΣ SCHUSSANGST - 102' Dito TSINDZADZE Germany/2003 O.V. German/English subtitles 15:30 - NH International Selection ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΤΑΝΤΑ LOS CUANTES MAGICOS - 90' Martin REITMAN Argentina/2003 O.V. Spanish/English subtitles 18:00 - NH International Selection ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ INTERVIEW - 89' Theo VAN GOGH Netherlands/2003 O.V. Dutch/English subtitles 20:30 - NH International Selection NOI ALBINI - 93' Dagur KARI Iceland, Germany, United Kingdom, Denmark/2003 O.V. Icelandic/English subtitles 23:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ ROKUGATU NO HEBI - 77' Japan/2002 O.V. Japanese/English subtitles	11:00 - Wong Kar-Wai Retro ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ / HUA YANG NIAN HUA - 98' China/2000 O.V. Cantonese/English subtitles 13:00 - Otar Iosseliani Retro ΑΤΡΙΑΝΗ / APRILI - 45' Georgia/1962 O.V. No Dialogue/No Subtitles 15:30 - Balkan Survey C* BLOCK STORY / C* BLOCK STORY - 14' Cristian NEMESCU Romania/2002 O.V. Romanian/English subtitles 18:00 - Otar Iosseliani Retro ΚΑΙ ΕΤΕΝΟ 602 / ET LA LUMIERE FUT - 100' France/2003 O.V. French/English subtitles 20:00 - Balkan Survey ΕΜΙΝ'ΚΡΕΔΕΣ / EMIGRANTI - 85' Ivailo KRISTOV, Ludmil TODOROV Bulgaria/2002 O.V. Bulgarian/English subtitles 22:00 - Joao Cesar Monteiro Tribute ΠΗΓΑΙΝΕΛΑ / VAI E VEM - 173' Portugal, France/2003 O.V. Portuguese/English subtitles	11:00 - Stars of the steppe UZBEK EXPRESS - 6' Vikt HELMER Uzbekistan/2002 O.V. No Dialogue/No Subtitles 13:00 - Stars of the steppe ΣΠΟΥΡΤΙΑ / TARANCHY - 10' Ernest ABDYAPAROV Kyrgyzstan/1995 O.V. No Dialogue/No Subtitles 15:30 - Stars of the steppe ΣΤΑΖΗ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ / BEKET - 22' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/2000 O.V. No Dialogue/No Subtitles 18:00 - Stars of the steppe Ο ΣΚΥΛΟΣ ΕΠΙΣΤΕ / BEZALA SOBKA - 20' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/1990 O.V. No Dialogue/No Subtitles 20:30 - Stars of the steppe Η ΚΟΥΝΙΑ / SELKINCHIK - 45' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan/1993 O.V. No Dialogue/No Subtitles 23:00 - The Landmarks Η ΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΚΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΜΕΝ L'HISTOIRE DE MARIE ET JULIEN - 150' Jacques RIVETTE France/2003 O.V. French/English subtitles 18:00 - International Competition ΤΟ ΔΟΠΟ / IL DONO - 80' Michelangelo FRAMMARTINO Italy/2003 O.V. No Dialogue/No Subtitles 20:30 - Out of Competition ΑΜΙΑΝΤΟ ΝΕΡΟ / KHAMOSH PANI - 99' Sabina SUMAR Pakistan, France, Germany/2003 O.V. Persian/English subtitles 23:00 - International Competition ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ / MALENKIE LJUDI - 85' Nanman TUREBAYEV France, Kazakhstan/2003 O.V. Russian/French/English subtitles	13:00 - Nikos Panayotopoulos Retro BEAUTIFUL PEOPLE BEAUTIFUL PEOPLE - 105' Greece/2001 O.V. Greek, English/French subtitles 15:30 - Greek Films 2003 ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ OLO TO VAROS TOU KOSMOU - 123' Thanos ANASTOPOULOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 18:00 - Greek Films 2003 Η ΑΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ I LIZA KE OLI I ALI - 97' Nikos PERAKIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 20:30 - Greek Films 2003 KALAMITOS KALAMITOS - 90' Adonis FLORIDES, Theodoros NIKOLAIDIS Cyprus, Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles 23:00 - Nikos Panayotopoulos Retro BAPETE BAPETE - 105' Greece/1984 O.V. Greek/English subtitles	15:00 - 2003: The Landmarks ΤΑ ΚΑΛΥΠΤΕΡΑ ΜΑΣ ΝΙΑΤΑ LA MEGLIO GIOVENTU - 383' Marco Tullio GIORDANA Italy/2003 O.V. Italian/English subtitles 21:30 - Otar Iosseliani Retro Ο ΕΥΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ LES FAVORIS DE LA LUNE - 105' France/1984 O.V. French/English subtitles 23:30 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto Ο ΣΙΣΕΡΕΝΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ TETSUO - 67' Shinya TSUKAMOTO Japan/1989 O.V. Japanese/English subtitles

CINE ARISTOTELION

• Ζωγραφική για τον κινηματογράφο

Έκθεση με ζωγραφισμένες γιγαντοαφίσες ταινιών εγκαινιάστηκε χθες στις 12 το μεσημέρι στο Παλιό Τελωνείο από τον Υπουργό Πολιτισμού Ευάγγελο Βενιζέλο. Η έκθεση διοργανώνεται από το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και τον Οργανισμό Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού και θα διαρκέσει έως τις 10 Ιανουαρίου.

Τα έργα, κληρονομιά της τέχνης της ελληνικής γιγαντοαφίσας που αναπτύχθηκε στις δεκαετίες του '50 και του '60, διασώζονται σήμερα από τη συλλογή Hellafi. Η συλλογή, η οποία αριθμεί πάνω από 300 έργα, θα μετακινείται και θα εκτίθεται και σε άλλες πόλεις κατά τμήματα. Η Θεσσαλονίκη θα παραμείνει η μόνιμη έδρα ενώ ήδη διαμορφώνονται και άλλοι χώροι για την έκθεση των έργων μέσα στην πόλη.

Εγκαινιάζοντας την έκθεση, ο κ. Βενιζέλος ανέφερε μεταξύ άλλων: «Θέλουμε η Θεσσαλονίκη να είναι η πρωτεύουσα του κινηματογράφου και το Μουσείο να είναι ένας θεσμός όχι μόνο μουσειακός αλλά ένας θεσμός κινηματογραφικής λέσχης και ταινιοθήκης. Η συλλογή αυτή είναι η συμπυκνωμένη μνήμη των κινηματογραφόφιλων και αποτελείται από έργα με διαφημιστική και επικοινωνιακή λειτουργία που όμως έφτιαξαν ζωγράφοι. Τα υλικά είναι φθηνά αλλά η τέχνη μεγάλη. Είναι ένα πολύτιμο υλικό για την ιστορία του κινηματογράφου. Ελπίζω στην καλή συνεργασία του Φεστιβάλ και του Μουσείου Κινηματογράφου. Μισέλ, ακούς;». Όσο για τον κ. Δημόπουλο, έγενε καταιφικά στην ερώτηση του Υπουργού.

Ρεπορτάζ: Όλγα Κοζάτ

Αντώνης Γυφτόπουλος

Αντιδήμαρχος Πολιτισμού και μέλος του Δ.Σ. του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

...Ιστορική στιγμή στη διαδρομή του Φεστιβάλ αποτελεί η ανάληψη της προεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου από τον Θόδωρο Αγγελόπουλο. Το Συμβούλιο απέκτησε κύρος και κάτι από την προσωπικότητα του προέδρου του. Είναι μια απόλαυση η συμμετοχή στα Διοικητικά και βέβαια σ' αυτό συμβάλλουν όλοι και πρώτος ο πρόεδρος μας. Πιστεύω ότι έχει δώσει ο Αγγελόπουλος κάτι από το πνεύμα του στη λειτουργία του φεστιβάλ. Αυτό το πνεύμα που αποτυπώνεται και στις ταινίες του. Και μπορεί εγώ να διαμαρτύρομαι συχνά πυκνά για τις συνεδριάσεις που γίνονται στην Αθήνα, όμως αξίζει τον κόπο η απόσταση όταν παρίσταται και ο πρόεδρος στο Συμβούλιο.

...Όσον αφορά στον δήμο της Θεσσαλονίκης στηρίζουμε το Φεστιβάλ και αγαπάμε τον κινηματογράφο. Επιχορηγούμε, συμβολικά βέβαια, το θεσμό και παρέχουμε κάθε διευκόλυνση ούτως ώστε τις μέρες των φεστιβαλικών εκδηλώσεων να είναι η πόλη όσο πιο γιορτινή γίνεται για τους επισκέπτες αλλά θα έλεγα κυρίως για τους κατοίκους της. Ξέρω καλά ότι και τα δημοτικά μέσα στηρίζουν ανελλιπώς το Φεστιβάλ με προβολή και καθημερινές εκπομπές και αυτό φέρνει πιο κοντά τα ευρύτερα στρώματα της πόλης στον κινηματογράφο.

Το Φεστιβάλ δεν διαρκεί δέκα μέρες αλλά είναι μια πολιτιστική λειτουργία σε ετήσια βάση. Μας ενδιαφέρει συμπράττοντας και στις άλλες του δράσεις, όπως είναι π.χ. τα εκπαιδευτικά του προγράμματα, να φέρνουμε πιο κοντά τους Θεσσαλονικείς στον κινηματογράφο και το αντίστροφο. Ένα πολύ καλό παράδειγμα πρότυπης συνεργασίας είναι η συνεργασία του Φεστιβάλ με το Α' Δημοτικό Διαμέρισμα στις κυριακάτικες παιδικές προβολές. Με σεβασμό λοιπόν αντιμετωπίζουμε θεσμικά το Φεστιβάλ και εκεί που ασκούμε κριτική να έχετε τη βεβαιότητα ότι καλοπροαίρετα ασκούμε την κριτική μας.

BALKAN FUND: ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου

09.30 - 10.45	Workshop / Project: Grbavica - Jasmina Zbanich, Damir Ibrahimovic and Barbara Albert	City Hotel
10.45 - 11.15	Coffee Break	
11.15 - 12.30	Workshop / Project: Dancing on Ice - Stavros Ioannou and Yorgos Kolozis	City Hotel
12.30 - 13.15	Short Lunch Break	Vice Versa restaurant, Πλατεία Αριστοτέλους 3
13.30 - 14.45	Workshop / Project: The Foreigners' Story - Sergej Stanojkovski and Gordan Mihic	City Hotel
14.45 - 15.15	Coffee Break	
15.30 - 17.30	Jury Meeting	City Hotel
18.00 - 19.00	Presentation of the Awards	Αποθήκη Γ', Λιμένας Θεσσαλονίκης
19.30 - 20.30	Script Development Funds (Κλειστή συνάντηση)	City Hotel
21.00	Dinner open to all participants decision makers jury and Greek film directors present at the workshop as observers	Προκυμαία Ομίλου, Λεωφ. Μεγάλου Αλεξάνδρου

Ο δαίμων του τυπογραφείου χτύπησε...

...και μπέρδεψε τις βαθμολογίες των Βραβείων Κοινού Dewar's στο χθεσινό φύλλο. Οι σωστές βαθμολογίες είναι αυτές που παρουσιάζονται δίπλα.

Dewar's ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Α' ΠΡΩ

Β' ΠΡΩ

ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Το τελευταίο τρένο
2. Ανυπόμονα κορμιά
3. Τα ανθρωπάκια
4. Το δώρο
5. Σχεδόν νεκρή
6. Ένα τραγούδι δεν φτάνει
7. Μικρές νιφάδες
8. Η Άννα και οι άλλοι
9. Πριν αλλάξουν τα πράγματα
10. Γαμήλια νάρκη
11. Κοριτσάκι
12. The brown bunny
13. Είναι δικιά μας
14. Έθνος χωρίς γυναίκες

3,463
3,768
3,693
3,354
3,463
3,579
3,673

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

1. Ο Ξυγόνος
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης
5. Μάτια από νύχτα
6. Σπирτόκουτο
7. Καλαμπους
9. Πολιτική κουζίνα
9. Όλο το βάρος του κόσμου
10. Η τρίτη νύχτα
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο
12. Κόκκινη Πέμπτη
13. Όταν χορέψουμε μαζί...
14. Βαρέα ανθυγιεινά
15. Στο χάνι
16. Μια υπέροχη μέρα
17. Κλαις;
18. Να μ'αγαπάς
19. Τρία πουλάκια κάθονται
20. Οι θεατρίνες
21. Μεταμφιεσμένη γυναίκα

3,130
3,509
3,558
4,351
4,056
3,588
4,152
4,555
3,324
3,441
4,224

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο 44ο Φεστιβάλ στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ASK FOR MORE... MOVIES

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Το δώρο / Il dono

του Michelangelo Frammartino (Ιταλία, 2003)

Η ταινία καταγράφει τη ζοφερή καθημερινότητα ενός χωριού της Καλαβρίας. Ένας ανέκφραστος γέρος και μια καθυστερημένη κοπέλα μοιάζουν απλώς να περιμένουν, καθώς ο χρόνος τους κατατρώνει τη ζωή. Μια στις τόσες, περίεργα αντικείμενα ή χυδαίες συναντήσεις τους υποχρεώνουν να βγουν για λίγο από την απάθειά τους. Έτσι, το κορίτσι, που θεωρείται δαιμονισμένο, προσφέρει το όμορφο σώμα του όχι σε σκοτεινές δυνάμεις, αλλά στις ζωώδεις επιδράσεις των οδηγών στους οποίους κάνει οτοστόπ. Όσο για το κινητό τηλέφωνο που βρίσκεται ο γέρος, ενώ το κουδούνισμά του τον ξαφνιάζει, σύντομα το βαριέται...

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 18:00

Τα ανθρωπάκια Malenkie Ijudi

του Nariman Turebayev (Γαλλία/Καζακστάν, 2003)

Ο Μπεκ κι ο Μαξ είναι δυο φίλοι που συγκατοικούν σ' ένα μικροσκοπικό διαμέρισμα στο Αλμάτι, την πρωτεύουσα του Καζακστάν. Βγάζουν το ψωμί τους στο δρόμο, εκμεταλλευόμενοι τους αφέλεις και πουλώντας τους πολλών ειδών πράγματα, όλα κλεμμένα. Το όνειρο του Μπεκ είναι να γνωρίσει τον αληθινό, τον μοναδικό, τον μεγάλο έρωτα. Πιο πεζός, ο Μαξ θέλει πάνω απ' όλα να φύγει από το Αλμάτι και να πάει στη Γερμανία, όπου είναι εγκατεστημένη η γιαγιά του. Ο καιρός περνά, ώσπου, μια μέρα, ο Μπεκ ερωτεύεται μια πανέμορφη κοπέλα, ντυμένη στα κόκκινα. Ο έρωτάς του ολοένα δυναμώνει, και μαζί μ' αυτόν η ελπίδα του Μαξ να μαζέψει αρκετά χρήματα για μπορέσει να πάει στη Γερμανία...

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 23:00

Ένα τραγούδι δε φτάνει

της Ελισσάβετ Χρονοπούλου (Ελλάδα, 2003)

Μια νέα γυναίκα, ηθοποιός στο επάγγελμα, ζει μια συννηδιασμένη ζωή. Συννηδιασμένη όσο μπορεί να είναι η ζωή μιας συννηδιασμένης γυναίκας το 1972. Χωρισμένη, ζει μαζί με την κόρη της και με τον πρώην άντρα της να της ζητά μερίδιο από την προσοχή της. Όταν συλλαμβάνεται από το καθεστώς, τα πάντα στη ζωή της αλλά και η ζωή των δικών της αλλάζουν. Η ίδια οδηγείται στη φυλακή και προσπαθεί να εγκλιματιστεί, να συνηθίσει, να αντέξει τη νέα κατάσταση. Η προσωπική ζωή που άφησε πίσω είναι αυτή που τη βαραίνει περισσότερο. Παράλληλα η κόρη της αισθάνεται την απουσία της μητέρας της σαν μια προσωπική εγκατάλειψη. Ο πατέρας προσπαθεί να ξαναβρεί το ρόλο του και να αποκαταστήσει τη σχέση του κοριτσιού με τη μητέρα του. Η Ελισσάβετ Χρονοπούλου βουτάει στα βαθιά και παρουσιάζει το πώς τα ιστορικά γεγονότα επηρεάζουν τις πράξεις των ανθρώπων, οι οποίοι πασχίζουν να συμβιβάσουν τη δράση τους απέναντι στα γεγονότα, θυσιάζοντας, αναγκαστικά την προσωπική τους ζωή.

B.P.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 20:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Η αναπαράσταση μιας εποχής

Ελισσάβετ Χρονοπούλου, σκηνοθέτης της ταινίας

Τι έρευνα έγινε από σας για να αποδοθεί η εποχή σωστά;

Έγινε τεράστια έρευνα, αλλά κυρίως στηρίχτηκα στις δικές μου μνήμες, γιατί τότε εγώ ήμουν παιδί. Αυτό που ήθελα να κάνω εγώ, ήταν να μεταφέρω αυτήν την εποχή, όπως τη θυμόμουν εγώ με τα μάτια ενός μικρού κοριτσιού που πηγαίνει στο δημοτικό. Έχοντας τις μνήμες ως βάση, ακολούθησε μεγάλη έρευνα για την εποχή, για τη φυλακή, μίλησα με κρατούμενες της εποχής, είδα φωτογραφίες των γυναικών αυτών και επίσης σε συνεργασία με την ενδυματολόγο έγινε μεγάλη έρευνα για τα κοστούμια της εποχής. Η έρευνα ήταν και το πιο συναρπαστικό κομμάτι για μένα και ήταν κάτι που κράτησε πολλά χρόνια.

Υπάρχει κάποιος άξονας που στηρίχθηκε η ταινία;

Για να κάνω αυτήν την ταινία στηρίχτηκα, όχι τόσο στη μνήμη, όσο στο εξής: Αυτό που με ενέπνευσε ήταν μια συνέντευξη που είχα κάνει για ένα ντοκιμαντέρ από έναν άνθρωπο που θαυμάζω πάρα πολύ, ο οποίος λέγεται Σπύρος Ανδρεάδης και ήταν αγωνιστής που πέρασε πάρα πολλά χρόνια στη φυλακή. Σε ερώτησή μου για την ηρωική του στάση εκείνη την περίοδο, μου απάντησε ότι «Εμείς δεν υπήρξαμε ήρωες, απλά σταθήκαμε άξιοι των καιρών». Αυτή είναι

μια μαρτυρία που υπάρχει μέσα στην ταινία. Ήταν από τα πιο σοφά πράγματα που έχω ακούσει, το γεγονός ότι αυτός ο άνθρωπος, που πέρασε τόσα πολλά θεωρεί ότι και μεις στη θέση του θα αντιδρούσαμε ανάλογα.

Ποιά ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία των γυρισμάτων;

Η μεγαλύτερη δυσκολία αφορούσε την αναπαράσταση της εποχής. Παρόλο που είχαμε συλλέξει τα περισσότερα στοιχεία, ήταν πολύ δύσκολο να κάνεις τη σημερινή Αθήνα να μοιάζει με την Αθήνα του 1972. Ένα τεράστιο πρόβλημα ήταν τα αυτοκίνητα, γιατί ενώ βρήκαμε περιοχές που ήταν σχεδόν ανέπαφες στην Κυψέλη ή τα Πατήσια, ήταν αδύνατο να εξαφανίσουμε τα εκατοντάδες αυτοκίνητα. Και φυσικά τα καγκελάκια που έχουν κατακλύσει την Αθήνα...

Ασχολείστε και με το μοντάζ παράλληλα με τη σκηνοθεσία.

Το μοντάζ είναι η δουλειά από την οποία ζω, γιατί σαν σκηνοθέτης δε ζω. Το μοντάζ όμως είναι και η χαρά μου και είμαι πολύ περήφανη γιατί πιστεύω ότι έχω μοντάρει κάποιες από τις καλύτερες μικρού μήκους ταινίες που έχουν γυριστεί στην Ελλάδα τα τελευταία 10 χρόνια. Το μοντάζ είναι η βάση μου, το λιμάνι μου και μπορώ να εξορμώ από κει αν υπάρχει πραγματικός λόγος. Η ταινία αυτή που σκηνοθέτησα τώρα ήταν ένας τέτοιος λόγος.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Γωγώ Μπρέμπου, ηθοποιός

[...] Ο χαρακτήρας που υποδύομαι τοποθετείται πολιτικά σε μια εποχή πολύ σκοτεινή για την Ελλάδα, κάτι που δε συμβαίνει σήμερα. Αυτό είναι μια πολύ σημαντική διαφορά. Εγώ δεν αισθάνομαι όπως η Ειρήνη λόγω των πολιτικών καταστάσεων στη δουλειά της, μιας και χρειάζεται να διεκδικεί μια καλλιτεχνική ελευθερία, πράγμα που σήμερα θεωρείται αυτονόητο.

[...] Με αυτή την εποχή λόγω ηλικίας δεν έχω επαφή βιωματική αφού δεν έζησα τα γεγονότα. Παρόλα αυτά από την οικογενειά μου και από ανθρώπους που συναναστρέφομαι έχω ζήσει λίγο τον απόηχο αυτής της εποχής, είτε από αφηγήσεις, είτε από ιστορίες και πάντα μου ασκούσε μια πολύ μεγάλη γοητεία. Κι αυτό γιατί όντως ήταν μια εποχή που ο εχθρός ήταν πολύ φανερός. Μπορούσες να τοποθετηθείς απέναντι σ' αυτόν, ενώ σήμερα ο εχθρός δεν είναι φανερός. Είδα κάποια ντοκουμέντα από την εποχή, κάποια αποκόμματα από εφημερίδες, κάποια βίντεο με ανθρώπους που είχαν ζήσει στην εξορία και από προσωπική μου έρευνα αρκετά. Και φυσικά από αφηγήσεις της μητέρας μου, η οποία ήταν μέσα στο Πολυτεχνείο.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Μανώλης Αγγελάκης μιλά για τη μουσική της ταινίας

Τη μουσική για την ταινία τη γράψαμε από κοινού με τον Γιάννη Κοκιάσμενο. Η σύνθεση έγινε κατά τη διάρκεια του αρχικού μοντάζ της ταινίας ενώ η ενορχήστρωση πήρε την τελική της μορφή με την ολοκλήρωση του μοντάζ.

Ακολουθήσαμε ακριβώς τις οδηγίες της σκηνοθέτιδας, που ήταν πολύ συγκεκριμένες. Είχε ζητήσει η Ελισάβετ να είναι μια μουσική ευρωπαϊκή, καθόλου μελό, με ακουστικά όργανα και χωρίς μπιτ.

Υπάρχουν έξι βασικά μουσικά θέματα τα οποία εμπνευστήκαμε κυρίως από χαρακτήρες της ταινίας: Όλγα, Μανώλης, Παππούς, Ποινική, Ειρήνη και το ομώνυμο θέμα της ταινίας. Οι συνθέσεις είναι πρωτότυπες εκτός από το θέμα της Ειρήνης που βασίστηκε στην έκκτη συμφωνία του Μπετόβεν.

Υπάρχουν πολλές σκηνές της ταινίας που από μόνες τους είναι πολύ συγκινητικές, και η μουσική δεν έπρεπε να τις φορτώσει περισσότερο ώστε να κινδυνεύουν να γίνουν μελό αλλά αντίθετα να τις τονίσει διακριτικά ή και να τις αποφορτίσει αφήνοντάς τες να είναι απλές, ανθρώπινες, αληθινές. Αν ακούσει κάποιος τη μουσική θα ακούσει πολύ απλά μουσικά θέματα που διαφοροποιούνται με σύγχρονες ενορχηστρώσεις. Είναι μια μουσική νοσταλγική χωρίς να υπερβάλλει και διαφοροποιημένη επίσης και ανάλογα με τους χώρους. Έτσι όταν υπάρχει μουσική σε σκηνές εσωτερικού χώρου αυτή είναι πιο αφαιρετική, σε σκηνές εξωτερικού χώρου είναι πιο πλούσια. Η ενορχήστρωση έγινε με βάση ένα μικρό και μάλλον ασυνήθιστο μουσικό σύνολο: κόντρα μπάσο, τρομπόνι, πιάνο και κλασσική κιθάρα ενώ προετέθηκαν και άλλα όργανα για τις ανάγκες κάποιων σκηνών. Γενικά φροντίσαμε ο ήχος της ταινίας να παραπέμπει σε ήχο της δεκαετίας του '70 που ήταν λίγο πιο μουντός από το σημερινό, ηχογραφούσαν με λιγότερα μπάσα, ώστε να δίνεται η αίσθηση του νοσταλγικού και της εποχής εκείνης.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Πώς συνδέεται η «Θεωρία του Χάους» (το περίφημο «Butterfly Effect» του Edward Lorenz) με μια ταινία πάνω στην απώλεια, το θάνατο και την πολυπλοκότητα των ανθρωπίνων σχέσεων; Η πρώτη αποτελεί την κινητήρια δύναμη της ιστορίας που αφηγείται η σκηνοθέτης Μπάρμπαρα Άλμπερτ, η οποία εξερευνά την αλληλεξάρτηση της ζωής των ανθρώπων και τις «σημασίες» πίσω από τις συμπτώσεις που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε. Όπως μια πεταλούδα στην Κίνα μπορεί να προκαλέσει με το άνοιγμα των φτερών της μια καταστροφή στην άλλη άκρη του πλανήτη (στην ταινία αυτή η καταστροφή είναι η πτώση ενός αεροσκάφους κάπου στο κόλπο του Μεξικού), έτσι και η ξαφνική απουσία ενός προσώπου από την αλυσίδα των συναναστροφών μας μπορεί να αλλάξει για πάντα όχι μόνο την καθημερινότητα αλλά και την κοσμοθεωρία μας. Το *Σχεδόν Νεκρή* είναι ένα φιλμ που αναπτύσσεται πάνω σε αυτή την προβληματική μέσα από τις διασταυρούμενες ζωές των ηρώων του που καλούνται να αντιμετωπίσουν τον ξαφνικό θάνατο ενός προσφιούς προσώπου τους, της 24χρονης Μανού. Οι αγωνίες και τα ερωτηματικά που γεννιούνται μέσα τους μετά την τραγωδία θα τους αναγκάσουν να ανακαλύψουν από την αρχή το νόημα της ευτυχίας και να συμφιλιωθούν με τη ζωή. Ισορροπώντας ανάμεσα στην ψυχολογική μελέτη χαρακτήρων και το δράμα, διανθισμένο με στιγμές μαύρου χιούμορ και μεταφυσικής αγωνίας, το φιλμ καταφέρνει ταυτόχρονα να κάνει ένα εξαιρετικό σχόλιο πάνω στην αστική αποξένωση και την ουτοπία του

Ένα φιλμ που παρά την μελαγχολική και συχνά απόκοσμη ατμόσφαιρα του επιφυλάσσει ένα ελπιδοφόρο και ειρηνικό φινάλε

καταναλωτισμού. Γυρισμένο ως επί το πλείστον σε εμπορικές τοποθεσίες, άρτιο τεχνικά και με μια κάμερα που παρακολουθεί τους ήρωες από ψηλά (σαν μια αόρατη δύναμη να κινεί τα νήματα της ζωής του), το *Σχεδόν Νεκρή* αποτελεί ένα εντυπωσιακά ώριμο από πλευράς σκηνοθεσίας φιλμ, το οποίο όμως δίνει και τροφή για σκέψη. Ένα φιλμ που παρά την μελαγχολική και συχνά απόκοσμη ατμόσφαιρα του επιφυλάσσει ένα ελπιδοφόρο και ειρηνικό φινάλε, όπου αποτυπώνει τη δύναμη μας να ξεπερνάμε τα πράγματα ακόμα και όταν όλες οι βεβαιότητες μας έχουν διαλυθεί.

Τζ. Π.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 15:00

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Αμίλητο νερό / Khamosh pani

της Sabiha Sumar (Πακιστάν/Γαλλία/Γερμανία, 2003)

Πακιστάν, 1979. Στη χώρα επιβάλλεται στρατιωτικός νόμος και σε λίγους μήνες πρόκειται να κηρυχτεί επίσημο κράτος του Ισλάμ. Η Aicha είναι μια σαραντάρα χήρα που έχει αφιερώσει τη ζωή της στην ανατροφή του Salim, του 18χρονου γιου της ενώ προσθέτει κάτι στη σύνταξη που παίρνει διδάσκοντας το Κοράνι σε νεαρά κορίτσια. Οι πολιτικές ταραχές στη χώρα κλιμακώνονται και ο Salim προσεγγίζεται και αρχίζει περνάει το χρόνο του με μουσουλμάνους ακτιβιστές. Στο μεταξύ την Aicha πλησιάζουν κάποιοι Sikh από την Ινδία, ένας εκ των οποίων αναζητά την αδελφή του, η οποία πιάστηκε από τους μουσουλμάνους το 1947, την εποχή που χωρίστηκε το Πακιστάν από την Ινδία. Η αναζήτηση αυτού του ανθρώπου ξυπνά τρομερές και οδυνηρές μνήμες στη γυναίκα που σχετίζονται με το προσωπικό της παρελθόν και ένα μυστικό που κρύβει. Ένα μυστικό που είναι πολύ δύσκολο πια να κουβαλάει...

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 20:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στον κύκλο των ανθρώπινων σχέσεων

Nariman Turebayev, σκηνοθέτης της ταινίας *Τα ανθρωπάκια*

Η ταινία *Little Men* αναφέρεται στην φιλία δύο ανδρών. Πώς γεννήθηκε αυτή η ιδέα;

Η αρχική ιδέα δεν ήταν αυτή που βλέπετε υλοποιημένη στην ταινία. Ξεκίνησα με να κάνω μια ταινία για τη φιλία και τον έρωτα, αλλά κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων η αρχική ιδέα τροποποιήθηκε. Ο ισχυρός φιλικός δεσμός μεταξύ των δύο ηρώων γεννήθηκε στην πορεία.

Παρά τις αντίξοες συνθήκες στις οποίες ζουν οι πρωταγωνιστές, τελικά, το μήνυμά είναι αισιόδοξο. Πάντα υπάρχει ελπίδα για το καλύτερο; Ακριβώς. Πάντα υπάρχει η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Πόσο σημαντική ήταν η συνεισφορά των δύο ηθοποιών, δεδομένου ότι οι κριτικές που τους αφορούσαν ήταν πολύ θετικές;

Ήταν ένας πολύ επιτυχημένος συνδυασμός ενός επαγγελματία ηθοποιού και ενός ερασιτέχνη ανθρώπου. Ήταν αρχικός μου στόχος αυτός ο συνδυασμός.

Η ταινία είναι μια σαφής αναφορά στην πραγματικότητα του Καζακστάν ή αγγίζει ευρύτερες γεωγραφικές κλίμακες;

Οι άνθρωποι είναι παντού οι ίδιοι. Εμένα με ενδιαφέρει η επικοινωνία και τα συναισθήματα και όχι το πολιτιστικό πλαίσιο. Η ταινία θα μπορούσε να γυριστεί σε

οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και να έχει ακριβώς τον ίδιο θεματικό άξονα. Είναι τα συναισθήματα στα οποία επιμένω και όχι τα μηνύματα.

Τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στο Καζακστάν με τον κινηματογράφο;

Το πράγμα, απλώς, κυλάει.

Μπήκε τώρα σε παραγωγή το πρόγραμμα «Κατσέβνικι», σύμφωνα με το οποίο κρατικά κονδύλια ρίχνονται σε αμερικανικές παραγωγές. Το πρόβλημα είναι ότι δεν εμφανίζονται δουλειές νέων σκηνοθετών από το Καζακστάν. Μεγαλύτερο βάρος δίνεται σε άλλα πράγματα και έτσι απορροφούνται τα κρατικά κονδύλια.

Γίνονται, δηλαδή, στο Καζακστάν αμερικανικές παραγωγές;

Έχουν κληθεί αμερικανοί από το κράτος για να γυρίσουν ταινίες. Το «Κατσέβνικι» είναι ένα ιστορικό έργο και αν έχει επιτυχία θα συνεχιστεί η χρηματοδότηση τέτοιων προγραμμάτων. Ως κράτος, πάντως, το Καζακστάν δεν διαθέτει αρκετά χρήματα για κινηματογραφικές παραγωγές.

Εσείς, είστε αισιόδοξος σαν άνθρωπος, βλέποντας την έκρυθμη κατάσταση στην Ανατολή, αυτή τη στιγμή;

«Παθητικά αισιόδοξο» θα με χαρακτηρίζα, σε σχέση με όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας.

Και η μικρού μήκους ταινία σας, που προβάλλεται στο φεστιβάλ έχει θέμα τις ανθρώπινες σχέσεις...

Ναι, το *Antiromantica* δείχνει ότι άνθρωποι, πλέον, δεν αγαπιούνται.

Πόσο συνέβαλε η βράβευση του *Antiromantica* στο φεστιβάλ του Angers στην υλοποίηση της πρώτης σας ταινίας μεγάλου μήκους, του *Little men*;

Αρκετά, γιατί μετά από τη βράβευση εμφανίστηκαν οι παραγωγοί και μου πρότειναν να κάνουμε την ταινία.

Γιατί επιμένετε στις ανθρώπινες σχέσεις; Δεν είστε ευχαριστημένος από αυτές στην προσωπική σας ζωή;

Κάθε σκηνοθέτης βάζει στις ταινίες του τον ίδιο του τον εαυτό. Αυτά που δεν μπορείς να πεις στη ζωή σου, τα δείχνεις στις ταινίες σου. Η επικοινωνία και οι σχέσεις, πάντως, είναι πολύ σημαντικό κεφάλαιο και ανάλογα με την κατάσταση άλλοτε είναι εύκολες και άλλοτε δύσκολες.

Ποια θα είναι η επόμενη δουλειά σας;

Υπάρχει ένα έτοιμο σενάριο, αλλά προς το παρόν δεν ξέρω αν θέλω ή μπορώ να το σκηνοθετήσω. Κεντρικό θέμα του σεναρίου είναι η ζωή του ενός ήρωα του *Little Men*, ο οποίος τελικά έφυγε στη Γερμανία. Νομίζω ότι έτσι θα κλείσει και ο κύκλος «ανθρώπινες σχέσεις».

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

2003: ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Η ιστορία της Μαρί και του Ζουλιέν

L'histoire de Marie et Julien

του Jacques Rivette (Γαλλία, 2003)

Ημαντάμ Χ είναι μια πλούσια και όμορφη γυναίκα με δύο μυστικά. Αν το ένα από τα δύο είναι απλώς επικίνδυνο, το άλλο είναι αληθινά συγκλονιστικό. Ο Ζιλιέν, ένας αποτυχημένος 40άρης, γνωρίζοντας ότι η γυναίκα εμπορεύεται παράνομα αντικείμενα, αρχίζει να την εκβιάζει. Επιπλέον, γνωρίζει ένα ιδιόμορφο μυστικό που ενώνει τη μαντάμ Χ με τη Μαρί, την όμορφη γυναίκα που έχει ερωτευτεί ο Ζιλιέν. Παρά το ότι ο έρωτάς του μεγαλώνει μέρα με την ημέρα, η συμπεριφορά της του αποκαλύπτει ότι και η Μαρί κρύβει κάποιο μυστικό. Ο Ζιλιέν θα προσπαθήσει να λύσει το μυστήριο και μαζί με τη Μαρί θα φτάσουν όσο μακριά μπορεί να φτάσει ένας άντρας και μια γυναίκα, σε μια κατάσταση που βασιλεύει η αγάπη δίχως όρια και που τα ερωτήματα για το θάνατο και τη ζωή χάνουν το νόημά τους...

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 20:30

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 5

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Michael Snow

Selections from the Spectrum

Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Διάρκεια: 22 Νοεμβρίου-7 Δεκεμβρίου

Εγκαινιάζεται σήμερα στις 19:00, στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, μια έκθεση εικαστικών έργων του Michael Snow. Ανάμεσά τους και το έργο που σχεδίασε ο Snow ειδικά για την έκθεση αυτή. Η κινηματογραφική ανθολογία και η έκθεση δεν αποτελούν δύο ξεχωριστές παρουσιάσεις αλλά συνθέτουν και λειτουργούν από κοινού σε ένα αφιέρωμα που στόχο έχει να αναδείξει το σύνθετο έργο του Snow.

Το έργο αυτό, άγνωστο ακόμα στην Ελλάδα παρά την πολυετή του αναγνώριση σε άλλες χώρες, αναφέρεται στην παγκόσμια βιβλιογραφία ως θεμέλιος λίθος του δομισμού στην avant-garde σκηνή, κάτι που ο ίδιος έχει καταφέρει μέσα από τη διαρκή και ανήσυχη εξερεύνησή του στα όρια έκφρασης, τόσο του κινηματογράφου όσο και των εικαστικών τεχνών και της μουσικής. Ταινίες και έργα του έχουν παρουσιαστεί στα μεγαλύτερα μουσεία και κέντρα τέχνης του κόσμου, όπως το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης και το Κέντρο Georges Pompidou στο Παρίσι. Ο ίδιος ο Snow έχει λάβει τη μεγαλύτερη διάκριση του καναδικού κράτους με το Βραβείο του Γενικού Κυβερνήτη, είναι μέλος της Τάξης του Καναδά, Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres στη Γαλλία, επίτιμος διδάκτωρ του πανεπιστημίου του Yale στις ΗΠΑ κ.α.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ο φόβος της σκανδάλης/Schussangst
του Ντίτο Τσιντσάτζε (Γερμανία, 2003)

Ο Λούκας κάνει την εναλλακτική του θητεία, πηγαίνοντας καθημερινά γεύματα σε ηλικιωμένους και άρρωστους. Δεν έχει φίλους και περιβάλλεται από διάφορους μοναχικούς κι εκκεντρικούς γείτονες. Τα βράδια, κωπηλατεί στο ποτάμι που διασχίζει την πόλη. Ξαφνικά, η ζωή του αλλάζει όταν γνωρίζει την Ιζαμπέλα...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσάβετης, 13:00

Οι περιπλανώμενοι/Riarizumu no yado
του Νορπουκίρο Γιαμασίτα (Ιαπωνία, 2003)

Ο Τσουμπού κι ο Κινσσίτα έχουν μόλις φτάσει σε μια ερημωμένη πόλη. Ο Τσουμπού είναι σεναριογράφος, κι ο Κινσσίτα, σκηνοθέτης. Έχουν έρθει σ' αυτή την πόλη δελεασμένοι από έναν ηθοποιό, τον Φουνάκι, ο οποίος, όμως, δεν έχει εμφανιστεί ακόμα. Ο Τσουμπού κι ο Κινσσίτα αρχίζουν να περιφέρονται στην πόλη. Συναντούν τυχαία μια κοπέλα, την Ατσούκο...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Τα μαγικά γάντια/Los guantes magicos
του Μάρτιν Ρέιτμαν (Αργεντινή, 2003)

Μια κωμωδία με ήρωα έναν επαγγελματία σοφέρ, ο οποίος οδηγεί ένα πανάσχημο Renault 12 και ξαφνικά βρίσκεται αντιμέτωπος με έναν χωρισμό, με κλιματολογικές μεταβολές, με ξαφνικό πλουτισμό, με μαγικά γάντια, με πτώχευση, με δρομολόγια προς και από το αεροδρόμιο, με παραγωγές πορνογραφικών ταινιών, με μια νέα σχέση, με κρίσεις κατάθλιψης, με μετακομίσεις και αλλαγές εργασίας...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσάβετης, 15:30

Η επιστροφή/Vozvrashenie
του Αντρέι Ζβιάγκιντσεφ (Ρωσία, 2003)

Η ζωή δύο αδελφών αναστατώνεται από την ξαφνική εμφάνιση του πατέρα τους, τον οποίο γνωρίζουν μόνο από μια φωτογραφία δέκα ετών. Είναι πραγματικά ο πατέρας τους; Γιατί έχει ξαναγυρίσει μετά από τόσα χρόνια; Τα αγόρια παίρνουν κάποιες απαντήσεις στα ερωτήματά τους όταν φτάνουν σ' ένα απομακρυσμένο κι έρημο νησί, ταξιδεύοντας μ' αυτόν τον άντρα που έχει φέρει τη ζωή τους τα πάνω-κάτω.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Συνέντευξη / Interview

του Τέο Βαν Χοκ (Ολλανδία, 2003)

Ο Πιερ Πέτερς είναι ένας ευυπόληπτος δημοσιογράφος, γνωστός από τα ρεπορτάζ του από τη Βοσνία. Τη σημερινή μέρα, ως κύριος πολιτικός συντάκτης της εφημερίδας του, θα έπρεπε να βρίσκεται στη Βουλή, όπου πρόκειται από στιγμή σε στιγμή να πέσει η κυβέρνηση. Ο αρχισυντάκτης του, όμως, του έχει αναθέσει να πάρει συνέντευξη από την πιο διάσημη σταρ της χώρας...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσάβετης, 18:00

Άνοιξη, καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνας και άνοιξη / Bom yeoreum, gaeul, gyeowool, geurigo bom

του Κιμ Κι-ντοκ (Γερμανία/Κορέα, 2003)

Ο Γέρος Μοναχός κι ο Νεαρός Μοναχός ζουν σαν ερμίτες σ' έναν γαλίνιο ναό που πλέει πάνω σε μια λίμνη. Η ζωή τους ακολουθεί τους ατάραχους ρυθμούς των εποχών, αλλά παρότι ζουν αποκομμένοι από τα εγκόσμια, δεν μπορούν να αποφύγουν την έλξη της ζωής. Ο Νεαρός Μοναχός παίρνει ένα σκληρό μάθημα...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Noi Albinoi

του Νταγκούρ Κάρι (Δανία, 2003)

Ο 17χρονος Νόι ζει χωρίς στόχους σ' ένα απομακρυσμένο φιόρδ, στη βόρεια Ισλανδία. Το χειμώνα, το φιόρδ αποκόβεται από τον υπόλοιπο κόσμο, καθώς περιβάλλεται από δύσβατα βουνά και σκεπάζεται από πυκνό χιόνι. Ο Νόι ονειρεύεται να δραπετεύσει από αυτή τη λευκή φυλακή μαζί με την Ίρις...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσάβετης, 20:30

Το σπίτι των παιδιών

Casa de los babys

του Τζον Σέιλς (Μεξικό/ΗΠΑ, 2003)

Έξι Αμερικανίδες βρίσκονται εγκλωβισμένες σ' ένα εξωτικό μοτέλ κάπου στη Νότια Αμερική, περιμένοντας από την ντόπια γραφειοκρατία να τις αφήσει να προχωρήσουν στην υιοθεσία νεογνών. Η καθημία τους έχει το λόγο της που θέλει να υιοθετήσει, αλλά όλες τους φαίνεται να αρνούνται να σκεφτούν τις πολιτικές και ηθικές επιπτώσεις των πράξεών τους.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 22:00

Ντούο και Τρίο

Το φίδι του Ιουνίου/Rokugatu no hebi
του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 2002)

Η Ρίνκο είναι μια ήσυχη, συγκρατημένη γυναίκα γύρω στα 35. Μια μέρα, λαμβάνει ένα φάκελο που απ' έξω γράφει «Τα μυστικά του άντρα σου». Μέσα, η Ρίνκο βρίσκει φωτογραφίες της όπου συναντιέται. Η Ρίνκο κι ο άντρας της, Σιγκεχίκο, μοιράζονται έναν ήσυχο γάμο. Η Ρίνκο αγαπά τον άντρα της, παρότι εκείνος δεν την αγγίζει και δεν κοιμούνται στο ίδιο κρεβάτι...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσάβετης, 23:00

Ο σιδερένιος άνθρωπος / Tetsuo

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1989)

Ένας άντρας ξυπνάει ένα πρωί και ανακαλύπτει ότι στο πρόσωπό του έχουν εμφανιστεί μεταλλικά, αγκλωβά σπυράκια. Οι μέρες περνούν, και το σώμα του παλεύει ν' αντισταθεί στο μέταλλο που τον σκεπάζει σιγά σιγά. Προκαλώντας του σφοδρό πόνο, το σώμα του μεταλλάσσεται και γίνεται μεταλλικό, το πρόσωπό του γεμίζει μεταλλικά σπυράκια, και το πέος του μεταμορφώνεται σ' ένα ασάλινο τρυπάνι...

Διεθνής Επιλογή - Cine Αριστοτέλειον, 23:30

Η γροδιά του Τόκιο / Tokyo fist

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1996)

Στη Γροδιά του Τόκιο, οι ήρωες είναι απλοί άνθρωποι κι όχι ήρωες επιστημονικής φαντασίας. Πρόκειται για έναν επιχειρηματία, ένα φίλο του που είναι μποξέρ/γυμναστής, και μια γυναίκα που τελικά θα μπει ανάμεσα στους δύο φίλους. Η ιστορία ενός ερωτικού τριγώνου με φόντο τη μεγαλούπολη του Τόκιο...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 00:00

Kaneto Shindo

**Κάνοντας ταινίες
και μετά τα 90**

"The hole, Deep and Dark. From ancient times and darkness has lasted".

Η παραπάνω ατάκα άνοιξε την αυλαία στο **Onibaba** (1964), την πιο διάσημη δημιουργία του γιαπωνέζου Κανέτο Σίντο, που αποτελεί συνήδη ύποπτο σε top-100 λίστες ανά τον κόσμο. Ακόμη όμως κι αν κάποιος αγνοεί την παραπάνω ταινία, είναι ακόμα πιθανότερο να έχει δει σκηνές από τα **Παιδιά της Χιροσίμα** στο **Χιροσίμα Αγάπη μου** του Αλέν Ρενέ.

Γεννημένος στην "καταραμένη" πόλη της Ιαπωνίας, ο Σίντο δε θα μπορούσε παρά να δώσει μια φιλομορφία "στοιχειωμένη" από πολιτικο-κοινωνικές αναφορές. Πέρα από τις δικές του ταινίες όμως, έχει συνεργαστεί ως σεναριογράφος σε μια μακροσκελή λίστα ταινιών, μεταξύ των οποίων κι αρκετές του μεγάλου Kenji Mizoguchi. Σε αυτόν άλλωστε είναι αφιερωμένο το ντοκιμαντέρ του Kenji Mizoguchi: *The Life of a Film Director* (1981). Ο Σίντο έχει πει γι αυτόν «Ήταν

απόλυτα, ολοκληρωτικά Γιαπωνέζος. Ήταν μοναδικός ως προς το γεγονός ότι δεν επηρεαζόταν από τους δυτικούς σκηνοθέτες. Προτιμούσε τα πλάνα μεγάλης διάρκειας και κατάφερνε να απεικονίσει μέσα σε αυτά όλες τις δοκιμασίες και τα βάσανα της ζωής.»

Ενώ ο Σίντο πλέκει το εγκώμιο άλλων, το αξιοθαύμαστο με τη δική του περίπτωση είναι πως συνεχίζει να δημιουργεί ακάθεκτος στα 91 του! Τελευταίο δείγμα γραφής του, η *Κουκουβάγια*. «Το 1974, όταν γύριζα το *Wagamichi*, άκουσα την ιστορία για ένα χωριό της μεταπολεμικής περιόδου στο Αομόρι. Από τότε ήθελα να κάνω αυτήν την ταινία.»

Η δράση της *Κουκουβάγιας* λαμβάνει χώρα σε μια εγκαταλειμμένη πολίχνη της βόρειας

Ιαπωνίας. Οι δύο πρωταγωνίστριες, μια μητέρα και η 17χρονη κόρη της, ζουν μόνες κι απροστάτευτες, αφού η θεωρούμενη ως κεφαλή της οικογένειας έχει φύγει στην πόλη προς αναζήτηση εργασίας. Τι κρύβεται όμως πίσω από την εξοφάνιση όσων αντρών τις επισκέπτονται; Ο Σίντο φτιάχνει ένα παράξενο μίγμα ερωτισμού και μυστηρίου, και δηλώνει σιβυλλικά: «Δύο γυναίκες, μανά και κόρη, αγωνίζονται για την επιβίωση. Χρειάζονται λοιπόν και μία δόση υγιούς ερωτισμού. Επικεντρώθηκα σε αυτό, συλλαμβάνοντας τα γυναικεία κορμιά όχι μόνο ως αισθητικά όμορφα αλλά και ως "σκληρά".»

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Νιώθοντας και σκηνοθετώντας σαν Ευρωπαίος

Συναντηθήκαμε με το Γεωργιανό σκηνοθέτη με αφορμή την τελευταία του ταινία και... 34 χρόνια μετά την πρώτη του (μια απομίμηση γουέστερν που γύρισε στην ηλικία των 12 μαζί με φίλους στην Τιφλίδα). Κάπου μεταξύ του *Zatoichi* –και των συνειρμικών συγκρίσεων με το *Kill Bill*– και του *Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο, Χειμώνας ... και Άνοιξη* («είμαι ανυπόμονος να το δω») μίλησε για τα όπλα, την παράνοια του δυτικού κόσμου και την αξία του μυστηρίου στη ζωή.

Ditto Tsindzadze

Ο Φόβος της Σκανδάλης μας εισάγει σε ένα περιβάλλον... επιεικώς εκκεντρικό. Ήρωάς της, ένας αντιρρησίας συνείδησης, που θα επιφορτωθεί με μια ουρανοκατέβατη αποστολή: να απαλλάξει μια κοπέλα, που σύντομα θα ερωτευτεί σφόδρα, από την «παράξενη» σχέση που διατηρεί με τον πατριό της.

Υποψιάζομαι ότι έχετε κάποιες ομοιότητες με τον κεντρικό σας χαρακτήρα: για παράδειγμα η ειρηνιστική στάση, η άρνηση να καταταγεί στο στρατό.... Ναι, προφανώς, ταυτίζεται με τη στάση μου κατά του πολέμου, κατά της επιθετικότητας. Έχω ζήσει σε παράξενες καταστάσεις και ξέρω πως είναι να έχεις γύρω σου όπλα, να σκέφτεσαι να τα χρησιμοποιήσεις. Αν προσέξεις, και στην ταινία το όπλο έρχεται προς το μέρος του ήρωα, δεν το ζητάει εκείνος.

Συμπεριφέρεται δηλαδή ως αυτόνομη οντότητα...
Του επιβάλλεται, σα να του λέει «χρησιμοποίησε με»

Υποβόσκει λοιπόν ένα γενικότερο σχόλιο για την κοινωνία;

Για τον δυτικό κόσμο. Η ιστορία εκτυλίσσεται στη Γερμανία αλλά αυτά θα μπορούσαν να συμβαίνουν οπουδήποτε στη δύση. Πιστεύω ότι αυτό είναι το βασικότερο πρόβλημα της κοινωνίας μας.

Η κουλτούρα της βίας;

Αυτό έρχεται μετά. Το βασικό είναι η μοναξιά. Αυτή, σε συνδυασμό με την έλλειψη αγάπης. Τελικά οι άνθρωποι εγκλωβίζονται στον δικό τους μικρόκοσμο κι αυτό φέρνει τον φόβο. Μοιάζει με μια μορφή παράνοιας, κι από κει και πέρα φυσικά η βία παραμονεύει στην γωνία.

Νιώθετε κι εσείς να έχετε καταληφθεί από αυτήν την παράνοια;

Όχι ακόμα (γελάει). Το αντίδοτό μου είναι οι φίλοι μου, η οικογένειά μου... αγάπη υπάρχει, απλώς είναι αρκετά δύσκολο να τη βρεις. Η κατάσταση γύρω μας μπορεί να εμπνεύσει τρομερό πεσιμισμό, αρκεί να ανοίξεις την τηλεόραση και θα το διαπιστώσεις. Το θέμα όμως είναι να βρίσκεις από κάπου να πιαστείς και να αντλήσεις ελπίδα, και την δύναμη να επιβιώνεις.

Πόσο δύσκολο είναι να κάνει κάποιος μια τέτοια ταινία στην Γερμανία;

Η κινηματογραφική βιομηχανία είναι πολύ αναπτυγμένη στην Γερμανία, και είμαι τρομερά ευγνώμων που μου έχει δοθεί η δυνατότητα να δουλεύω εκεί. Όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη όμως, υπάρχει η τάση για πιο εμπορικές ταινίες. Όχι απαραίτητα κακές, αλλά πιο συμβατικές.

Δε νομίζω ότι η ταινία σας ανήκει σε αυτήν την κατηγορία.

Μάλλον όχι γι αυτό και αντιμετωπίσαμε οικονομικά προβλήματα. Εκ των πραγμάτων αναγκαστήκαμε να κάνουμε μια low-budget ταινία, μα αυτό δεν αναιρεί το γεγονός ότι ήταν εφικτό να γυριστεί κι ότι υπήρξαν άνθρωποι που πίστεψαν σε αυτή.

Πρόκειται οπωσδήποτε για μια παράδοση ταινία. Είχατε επιρροές από άλλους σκηνοθέτες ως προς την υλοποίηση της;

Οι αγαπημένοι μου σκηνοθέτες είναι κατά κύριο λόγο Ευρωπαίοι. Παρόλα αυτά οι προτιμήσεις μου αλλάζουν ανάλογα με τις περιόδους της ζωής μου. Σε αυτήν την ταινία πάντως οι κύριες επιρροές μου προέρχονταν από τον χώρο της λογοτεχνίας, άλλωστε και η ταινία βασίζεται σε ένα γερμανικό μυθιστόρημα.

Μετά από κάποιο σημείο η ταινία θυμίζει αρκετά Κάφκα...

Ναι, έχεις δίκιο, από τη μία ο Κάφκα κι από την άλλη οι λα-

“Τελικά οι άνθρωποι εγκλωβίζονται στον δικό τους μικρόκοσμο κι αυτό φέρνει τον φόβο.

Μοιάζει με μια μορφή παράνοιας, κι από κει και πέρα φυσικά η βία παραμονεύει στην γωνία.”

τινοαμερικάνοι συγγραφείς της λεγόμενης ‘μαγικής λογοτεχνίας’, όπως ο Μπόρχες. Με συναρπάζουν αυτές οι καταστάσεις που ξεκινάνε από το ρεαλισμό, αλλά έχουν το μυστήριο μέσα τους.

Σε ποιο βαθμό πιστεύετε σε αυτές τις μεταφυσικές προεκτάσεις;

Δε μπορώ να πω ότι πιστεύω σε κάτι. Υπάρχουν βέβαια κάποια σημάδια στην πραγματικότητα που ζούμε που μας προϊδεάζουν για κάποιες άλλες, κρυμμένες πραγματικότητες. Τουλάχιστον έτσι πιστεύω εγώ.

Έχετε πρόθεση να επιστρέψετε πίσω στην Γεωργία για να γυρίσετε μια ταινία εκεί;

Ναι, η επόμενη μου ταινία διαδραματίζεται στη Γεωργία. Η πλοκή της αφορά μια ομάδα ανθρώπων που καταφτάνει εκεί για τον εμβολιασμό μικρών παιδιών. Τα πράγματα όμως παίρνουν άλλη τροπή και η ιστορία εξελίσσεται σε μια σύγκρουση πολιτισμών.

Πως θα χαρακτηρίζατε την κινηματογραφική σας ταυτότητα; Είστε γερμανός σκηνοθέτης, ένας γεωργιανός που γυρίζει ταινίες στη Γερμανία ή κάτι ανάμεσα στα δύο;

Νιώθω ως Ευρωπαίος σκηνοθέτης που γυρίζει ταινίες στην Ευρώπη. Ακόμη κι αν έμενα στην Ελλάδα ή στη Γαλλία θα έκανα, ή τουλάχιστον θα προσπαθούσα να κάνω, τις ταινίες μου. Φυσικά λειτουργώ κι ως παρατηρητής της γερμανικής πραγματικότητας.

Έχετε ένα παγκοσμιοποιημένο αίσθημα ως προς τον κινηματογράφο; Πιστεύετε ακόμα στην ύπαρξη εθνικών «σχολών»;

Πιστεύω, αλλά είμαστε όλοι ευρωπαίοι, μετακινούμαστε συνεχώς, κι έτσι η μία κουλτούρα διαχέεται στην άλλη. Μπορεί, για παράδειγμα, να πει κανείς με ασφάλεια αν οι τελευταίες ταινίες του Κισλόφσκι ήταν γαλλικές ή πολωνικές; Φυσικά και είναι ωραίο να υπάρχουν διαφορετικές κουλτούρες, μόνο έτσι μπορεί να γίνεται συνεχώς αυτή η ανάμιξη.

Ποια είναι η σχέση σας με την πολιτική;

Θα έλεγα ότι είμαι διεθνιστής, κάποιος δηλαδή που βρίσκεται στη χειρότερη θέση απ’όλους. Γιατί με αυτή μου τη στάση είμαι και δεν είμαι πολιτικοποιημένος, και βρίσκομαι στο επίκεντρο μιας πολύ επιθετικής κατάστασης. Άτομα σαν εμένα είναι οι αδύναμοι της υπόθεσης.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

On Screen

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Κόκκινη Πέμπτη

του Χρίστου Σιοπακά (Κύπρος/Ελλάδα/Ρωσία, 2003)

Ο Άγγελος είναι ένας νεαρός βοσκός που ζει στην Κύπρο. Ο ήρωας είναι μπλεγμένος σε υποθέσεις λαθρεμπορίου, με σκοπό να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα: να αγοράσει ένα πούλμαν και ν' ανοίξει τουριστικό γραφείο. Η σύζυγός του είναι η Μαίρη, μια νεαρή αγγλίδα που ήρθε για διακοπές στο νησί και τον ερωτεύτηκε. Πριν, όμως, προλάβουν να συμπληρώσουν λίγο καιρό παντρεμένοι, ο Άγγελος συλλαμβάνεται και στέλνεται στη φυλακή. Εκεί θα γνωρίσει τον Αλεξί, έναν ρώσο τυχοδιώκτη, και μαζί θα βρεθούν κυνηγημένοι για την δολοφονία του Βαντίμ, ενός απατεώνα και πρώην συνεργάτη του Αλεξί. Κι ενώ οι δυο τους αναζητούν σχέδιο διαφυγής από το νησί για να γλιτώσουν από την καταδίωξη των Αρχών, πίσω στο σπίτι του Άγγελου ο μικρός του αδελφός, ο Τάσος, θα γοντεύσει τη Μαίρη. Η «κόκκινη Πέμπτη», μια μέρα όπου και τα πιο τρελά όνειρα μπορούν να πραγματοποιηθούν, δεν υπάρχει στο ημερολόγιο. Και, τελικά, δεν θα έρθε ποτέ για τους ήρωες της ιστορίας... Ο Χρίστος Σιοπακάς, γνώριμος του Φεστιβάλ από τις δύο βραβευμένες δουλειές του (*Η κάθοδος των εννέα*, 1984, και *Το φτερό της μύγας*, 1995), παραδίδει μια πολύ ενδιαφέρουσα ταινία. Τα γυρίσματα της *Κόκκινης Πέμπτης* πραγματο-

Μια προσεγμένη, σεναριακά και αισθητικά, ταινία με φόντο την Κύπρο και τη Ρωσία

ποιήθηκαν στην Κύπρο και τη Ρωσία, μ' ένα πολυεθνικό καστ (από την Ελλάδα, την Κύπρο, τη Ρωσία, την Αγγλία). Εντυπωσιακή είναι η φωτογραφία του ρώσου Ρατισλάβ Πυρούμοβ, που υπογραμμίζει με υποβλητικό τρόπο την επιδέξια σκηνοθεσία του Σιοπακά. Πρωταγωνιστούν οι Πασχάλης Τσαρούκας, Clare Day, Sergei Vinogradov, Άνδρος Κρητικός κ.α.

Γ.Π.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 22:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ωριμάζοντας ως σκηνοθέτης

Χρίστος Σιοπακάς, σκηνοθέτης της ταινίας

Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με την ιστορία του ήρωα, του Άγγελου;

Ο Άγγελος είναι ένας ήρωας χύμα, σε μια κοινωνία χύμα. Γιος βοσκών, μικρο-βοσκός, μικρολαθρέμπορος και μικρολεωφορειούχος, ονειρεύεται ένα τουριστικό πούλμαν. Δυστυχώς, οι γνωριμιές της φυλακής και η αδυναμία του στις γυναίκες, τον πλέκουν σε διάφορες ιστορίες, μέχρι που τα πράγματα τον ξεπερνούν και μετατρέπουν την ζωή του σε κουβάρι. Θα προδώσει, θα προδοθεί και θα φτάσει αναίτια στο φόντο. Η ιστορία του είναι μια ιστορία δυνατών συγκρούσεων και πάθους, πρόκληση για την δραματοουργία, τη σκηνοθεσία και φυσικά την υποκριτική.

Πώς ήταν η εμπειρία στα γυρίσματα, δουλεύοντας με συνεργάτες και ηθοποιούς διαφορετικών εθνικοτήτων;

Με συνεργάτες διαφόρων εθνικοτήτων έχω δουλέψει κι άλλες φορές. Γνωρίζω επίσης την ρώσικη υποκριτική σχολή, την έχω σπουδάσει. Αυτό που ήταν καινούργιο για μένα, ήταν η δουλειά με την αγγλίδα πρωταγωνίστρια και τους έλληνες που έπρεπε να μιλήσουν αγγλικά. Σ' αυτόν τον τομέα είχα την βοήθεια του φίλου μου σκηνοθέτη και ηθοποιού Άλκη Κρητικού ο οποίος ζει και εργάζεται στο Λονδίνο.

Υπάρχει κάποιος λόγος που η κινηματογραφική σας πορεία χαρακτηρίζεται από μεγάλα διαστήματα σιωπής;

Τα μεγάλα διαστήματα σιωπής δεν αποτελούν προσωπική επιλογή, αλλά κοινή πρακτική, όχι μόνον για μένα, αλλά και για πολλούς άλλους έλληνες σκηνοθέτες. Η πρώτη μου ταινία μεγάλου μήκους (*Η κάθοδος των εννέα*), τιμήθηκε με ένα από τα μεγαλύτερα βραβεία που πήρε ποτέ ελληνική ταινία (Χρυσή Σφαίρα στο Φεστιβάλ της Μόσχας). Το επόμενο σενάριο μου εγκρίθηκε μετά από 11 χρόνια.

Πώς αξιοποιήσατε την πλούσια θεατρική και τηλεοπτική σας εμπειρία ετοιμάζοντας την *Κόκκινη Πέμπτη*;

Και στο θέατρο και στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο, όπου δούλεψα στην δεκαετία του '80, προσπάθησα να έχω το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα υπό τις περιστάσεις. Όταν κάνεις μια ταινία μεγάλου μήκους κάθε δέκα χρόνια, πρέπει όχι μόνο να κρατάς τον εαυτό σου σε διαρκή φόρμα, αλλά και να ωριμάζεις ως σκηνοθέτης, μέσα από κάθε μέσο έκφρασης.

Και οι δύο προηγούμενες δουλειές σας έφυγαν από τη Θεσσαλονίκη με διακρίσεις. Φιλοδοξείτε ότι θα συμβεί το ίδιο και με αυτήν την ταινία;

Έστω κι αν έχω θέσει την ταινία μου υπό την κρίση της Επιτροπής, δηλώνω απόλυτα σκεπτικιστής απέναντι στις αποφάσεις των διαφόρων επιτροπών, ιδιαίτερα των πολυπληθών. Φαντάζεσθε μια Επιτροπή πενήντα ατόμων να ψηφίζει για τα κρατικά λογοτεχνικά βραβεία; Οι επιτροπές βράβευσης, και μάλιστα κρατικών βραβείων ποιότητας (συνοδευομένων με χρήμα), πρέπει να είναι ολιγομελείς και να κρίνουν αυστηρά βάσει κριτηρίων. Το αποτέλεσμα της μυστικής ψηφοφορίας μιας τόσο πολυπληθούς ομάδας, με όσους αρίστους και να περιέχει στη σύνθεσή της, καθορίζεται κατά κανόνα από το μέσο κοινό γούστο περί κινηματογραφικής ποιότητας (γεγονός καταστρεπτικό για την ίδια την ποιότητα), τις επαγγελματικές και τις προσωπικές σχέσεις και το κακώς νοούμενο συντεχνιακό συμφέρον των μελών της Επιτροπής. Οι κρίσεις επιτροπών, πρέπει να διασφαλίζουν και τη δυνατότητα να μπαίνουν οι ίδιες σε κρίση. Όταν η ευθύνη διαχέεται σε πάρα πολλούς, δεν πέφτει σε κανέναν και δεν αφορά κανέναν. Οπότε;

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Πασχάλης Τσαρούκας, ηθοποιός

[...] Ο Άγγελος είναι σίγουρα ένας πολύπλοκος και παθιασμένος χαρακτήρας. Πράγμα που τον κάνει να συγγενεύει εξαιρετικά με όλους τους πρωταγωνιστικούς ρόλους που έχω μέχρι σήμερα ερμηνεύσει στον κινηματογράφο. Είναι ρομαντικός και παρορμητικός. Είναι ένας άνθρωπος έξυπνος και επαρκώς καταφερτζής. Γιος κτηνοτρόφων, οραματίζεται να αγοράσει ένα καινούριο πούλμαν προκειμένου να ιδρύσει τη δική του τουριστική επιχείρηση. Μια πολύ ενδιαφέρουσα παράμετρος είναι η καταγωγή του. Ο Άγγελος είναι Κύπριος. Οι Κύπριοι έχουν ορισμένα δικά τους, εντελώς εθνικά, χαρακτηριστικά, τα οποία εγώ, ως Ελλαδίτης, υποψιαζόμουν μόνο μέχρι την πρώτη μου επαφή με τον ήρωα και τον φυσικό του χώρο.

[...] Το σενάριο το δουλεύσαμε με τον Χρήστο για έξι περίπου μήνες πριν από τα γυρίσματα. Ωστόσο, υπήρχε η δυσκολία της πολυγλωσσίας και το ότι ήταν πρακτικά αδύνατον να συναντηθώ και να κάνω πρόβες με την κυρία Day και τον κύριο Vinogradov που ερμηνεύουν την αγγλίδα σύζυγό μου και τον επιστήθιο φίλο μου στην ταινία, αντίστοιχα. Με την αγγλίδα συνάδελφο είχαμε την ευκαιρία να δουλέψουμε δεκαπέντε περίπου ημέρες πριν από την έναρξη των γυρισμάτων στην Κύπρο, ενώ τον Σεργκέι τον γνώρισα σ' ένα σύντομο-10 ημερών-ταξίδι στη Μόσχα, και τον ξασασυνάντησα δύο μόλις ημέρες πριν από το πρώτο μας γύρισμα στο νησί. Στις δύο εβδομάδες που προηγήθηκαν των γυρισμάτων στην Κύπρο, είχα την ευκαιρία να περπατήσω στους φυσικούς χώρους των γυρισμάτων, να μιλήσω με ντόπιους και να συναντήσω ανθρώπους που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, είχαν κοινά χαρακτηριστικά με τον Άγγελο.

Ο μουσικός Γιάννης Σαούλης μιλάει...

Ήταν απόγευμα όταν έφτασα σπίτι από ταξίδι σχετικώς μακρύ: Θεσσαλονίκη - Σόφια - Κωνσταντινούπολη. Κι είχα μαζί μου τον δίσκο με την μουσική της «Κόκκινης Πέμπτης». Δεν ήθελα να ήμουν στην μίξη του ήχου για λόγους δυσνόητους γ'αυτούς που δεν ξέρουν και δεν μπορούν να ξέρουν. Όμως είχα κάτι στα χέρια μου καθώς έφτασα σπίτι που μπορούσε να μιλήσει από μόνο του. Ζήτησα ένα τουρκικό καφέ από την Görkem, έβαλα τον δίσκο να παίζει, κάθησα στο μπαλκόνι ζητώντας της να με συντροφεύσει και ακουμπώντας την παλάμη μου στο μέρος εκείνο της γυναίκας μου όπου θα ήταν «κρυμμένος» ο γυιός μας για ακόμη τρεις ή τέσσερις μήνες, άρχισα να ακούω ξανά αυτό που έφτιαχνα εδώ και καιρό. Ο ήλιος έπεφτε πίσω από τους μινιάρδες της Αγία-Σοφίας και αναγνώρισα στην μουσική που άκουγα τις παρακάτω σκέψεις που πιστεύω πως την αποδίδουν. Πριν όμως τις διαβάσετε θα ήθελα να αφιερώσω τούτη την μουσική στην Görkem και τον Αλέξανδρο-Azat που διανύει πια τον τρίτο μήνα της ζωής του σε τούτο τον κόσμο. Τους ευχαριστώ για την υπομονή τους και τους αγαπώ πολύ.

«Επιθυμία, Ευχή κι Ελπίδα: θηριοδασαστές κάθε ορθολογισμού που σαν λεπίδα δίκστη διαπερνούν γοργά πνευμόνια και άλλα σωθικά αφήνοντας του κίτρου το άρωμα μέσα μας.

Μα σαν σ'αγαπά ο Θεός... σαν σ'αγαπά ο Θεός...

«Θε να πετάς μέσα από νούφαρα, αφρούς κυμάτων κι αγέρωχους κομήτες.

Μα σαν σ'αγαπά ο Θεός... σαν σ'αγαπά ο Θεός...

«Θε να κτίσεις τον δικό σου ναό μόνον σε φύλλωμα ελιάς και κάτω από το φωτεινό χαλάζι του χρυσοκόκκινου ήλιου σιμά στον χαλκό του Ηράκλειτου.

Ίσα, ολόσινα γαλήνη θε να νιώσεις ακούγοντας τις ακτίνες στην κεραμωτή: χάδι αγάπης του όμορφου για σε. Τι σαν σε αγαπά ο Θεός.....

τα ξεροπήγαδα της Έφεσος αναβλύζουν ρόδα που απαλύνουν τον φόβο που 'χει η όχνητρα στα μάτια της για σένα..... τι ο Θεός σ' αγαπά!

Άδραπε τα μετεωρίζοντά με το 'να χέρι και σχίσε τους ουρανούς με τ' άλλο. Ρούφιξε τους ανέμους και σπείρε τον εαυτό σου σε καιρούς και κόσμους.

Τι ο Θεός σαν σ' αγαπά γίνεται η μουσική βούληση... κι η βούληση μουσική.»

Παιδιά είναι η παιδική ηλικία (Et in Arcadia ego)

του Αλέξανδρου Παπαηλιού (Ελλάδα, 2003)

Το ντοκιμαντέρ του Αλέξανδρου Παπαηλιού είναι ένα ποιητικό ταξίδι στην δυσπρόσιτη Αρκαδία. Ορμώμενη από προσωπικές αναμνήσεις και βιώματα του αφηγητή, η ταινία συστήνει το θεατή στην ιστορία και το τοπίο της περιοχής, καθώς και στην κουλτούρα των ανθρώπων της. Από τους αρχαίους μύθους σχετικά με τον Πάνα, μέχρι την επιρροή που άσκησε στα νεότερα χρόνια η Αρκαδία στα ευρωπαϊκά γράμματα, και από τις βυζαντινές εκκλησίες μέχρι τις σκληρές συνθήκες ζωής των κατοίκων και τη μεταναστευτική τους οδύσσεια, το *Et in Arcadia Ego* αποτελεί ένα πλήρες πορτρέτο της περιοχής. 'Όλα αυτά με φόντο τους επιβλητικούς ορεινούς όγκους της Αρκαδίας, και με μια έντονη ποιητική διάθεση τόσο στην αφήγηση όσο και στην κινηματογράφηση της φύσης και των χώρων. Η ταινία αποτελείται από δραματοποιημένες σκηνές που αναπαριστούν περιστατικά μνήμης από τα παιδικά χρόνια του αφηγητή, αφηγήσεις κατοίκων και πολύ αρχειακό υλικό. Στις δραματοποιημένες σκηνές λαμβάνουν μέρος οι ηθοποιοί Βίκυ Μαραγκάκη, Άγης Εμμανουήλ, Όλγα Μανέττα, Μαράγια Γαλιατσάτου, Λήδα Βείκου κ.α.

Η Αρκαδία μέσα από το βλέμμα των μύθων, των ποιητών και των απλών ανθρώπων

Γ.Π.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 11:00

Σαν μεταφορά στη μυθοπλασία

Αλέξανδρος Παπαηλιού, σκηνοθέτης της ταινίας

Πόσο καιρό σας πήρε η ενασχόληση με το σενάριο και την προετοιμασία της ταινίας; Η έρευνα, το σενάριο και τα γυρίσματα της ταινίας κράτησαν αρκετά χρόνια, περίπου έξι, επτά, δώδεκα όμως στον ελεύθερο χρόνο μου. Την ταινία αυτή την έκανα περισσότερο σαν μια προσωπική υπόσχεση παρά σαν ένα project που έπρεπε κάτω από ορισμένες προδιαγραφές να τελειώσει. Γι' αυτό και η ένταξη της σε κάποιο πρόγραμμα του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, ήρθε πολύ αργότερα, όταν είχα αποφασίσει ακριβώς τι ήθελα και πώς θα το έκανα. Με ενδιέφερε το έργο και μόνο, και όχι να προλάβω κάποιες ημερομηνίες. Το ντοκιμαντέρ τις περισσότερες φορές θέλει χρόνο, ώστε να εκφράσει με τον τρόπο της η ίδια η ζωή αυτά που έχει να πει.

Ποιες ήταν οι κυριότερες δυσκολίες που αντιμετωπίσατε; Πέρα από τις γνωστές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν όλοι όσοι κάνουν σινεμά στην Ελλάδα, στην ταινία μου αντιμετωπίσα και ειδικές δυ-

σκολίες που είχαν να κάνουν με την επιλογή του θέματος, την αντιληψή μου για το ντοκιμαντέρ και τη φιλοσοφία μου για τη ζωή. Δεν ήθελα να αποδείξω κάτι, δεν ήθελα να οδηγήσω κάπου τη ροή της ταινίας, το κυριότερο όμως είναι ότι δεν ήθελα να βγάλω τον εαυτό μου έξω από το γίγνεσθαι του έργου. Η Αρκαδία είναι ένας τεράστιος χώρος με διαχρονική αξία, γεωγραφικά, μυθολογικά, αρχαιολογικά, ιστορικά. Δύσκολα κανείς τον περιδιαβαίνει ικανοποιητικά. Η παιδική ηλικία χώρος και χρόνος που με δυσκολία προσεγγί-

ζεις. Αυτά όμως που στον εξωτερικό κόσμο μας αγγίζουν, αποτελούν κομμάτια του εαυτού μας, αν τα φιτράρουμε χάνουν την αξία τους. Δεν ήθελα να κρυφτώ πίσω από λόγια και πράξεις άλλων που τα παρακολουθώ δήθεν σαν αντικειμενικός παρατηρητής. Αυτή ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία, όντας μέσα στη ταινία να επέμβω όσο το δυνατόν λιγότερο.

Τελικά, εσείς ποιο ρήμα θα προσθέτατε στην φράση «Et in Arcadia ego»;

Το θαυμαστό μυστικό της φράσης είναι ότι δεν υπάρχει ένα ρήμα που να την καλύπτει. Η ευκολία μεταφοράς από το ένα ρήμα στο άλλο είναι η απάντηση, που μοιάζει με την ευκολία μεταφοράς από την μία πλευρά του εαυτού μας στην άλλη, από το παρελθόν στο παρόν, από τον εξωτερικό κόσμο στον εσωτερικό. Η ευκολία μεταφοράς από το ντοκιμαντέρ στην μυθοπλασία.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

«ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

Ντοκιμαντέρ που προβάλλεται την Τετάρτη 26 Νοεμβρίου 2003, στις 23:45 από την ΕΤ1

Την ιστορία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης που ξεκίνησε ως μία άτυπη εκδήλωση της «Εβδομάδας Κινηματογράφου» στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης για να εξελιχθεί σε ένα σημαντικό διεθνές κινηματογραφικό φεστιβάλ, αφηγείται το ντοκιμαντέρ της ΕΤ1, διάρκειας 76' «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης» που προβάλλεται την Τετάρτη, 26 Νοεμβρίου, 23:45, από την ΕΤ1. Σκηνοθέτες οι οποίοι συμμετείχαν στα διάφορα Φεστιβάλ με τις ταινίες τους, μιλούν για το ρόλο του θεσμού και τις προσωπικές τους καλλιτεχνικές αναζητήσεις ενώ, για πρώτη φορά, ο λόγος δίνεται και σε ανθρώπους της πόλης που καλοδέχτηκε και αγκάλιασε το Φεστιβάλ. Μεταξύ των συνεντεύξεων που διατηρήθηκαν στα αρχεία της ΕΡΤ και των Λάκη Παπαστάδη και Νίκου Αλευρά, είναι αυτές των Παύλου Ζάννα, Τάκη Κανελλόπουλου, Νίκου Κούνδουρου, Θόδωρου Αγγελόπουλου, Βασίλη Ραφαηλίδη, Παντελή Βούλγαρη, Νίκου Νικολαΐδη, Σταύρου Τορνέ και άλλων ενώ μικρές ιστορίες με μεγάλο ενδιαφέρον, αφηγούνται μεταξύ άλλων, σήμερα στην κάμερα της ΕΤ1, οι ζωγράφοι Κώστας Λαχάς και Μάριος Σπηλιόπουλος, οι δημοσιογράφοι-κριτικοί κινηματογράφου Ροζίτα Σώκου, Άγης Περγαντής, Αλέξης Δερμεντζόγλου και Βασίλης Κεχαγιάς, οι σκηνοθέτες Ροβήρος Μανδούλης, Αντουανέτα Αγγελίδη και Απόστολος Κρυωνάς, η ηθοποιός Θέμις Μπαζάκα, θεσσαλονικείς θεατές του Φεστιβάλ Μάκης Τρικούπης και Μπάμπης Καλλιπολίτης, ο Ιταλός σκηνοθέτης Marco Bellocchio, ξένοι δημοσιογράφοι και ο διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Μισέλ Δημόπουλος.

Σκηνοθεσία-Έρευνα αρχείου: Πανδώρα Μουρίκη
Δημοσιογραφική επιμέλεια: Μαρία Π. Κουφοπούλου
Διεύθυνση φωτογραφίας: Τέλης Μεταξάς
Διεύθυνση παραγωγής: Ειρήνη Διαμαντοπούλου

Φίλιππος Κουτσαφτής διευθυντής φωτογραφίας

[...] Μ' ενδιέφερε πάρα πολύ όλη αυτή η αναζήτηση μέσα στο χώρο της μνήμης, ειδικά σ' ένα χώρο όπως η Αρκαδία, που είναι φορτισμένος μ' όλα αυτά που κομίζει η ταινία. Εγώ δεν είχα προσωπική σχέση με την Αρκαδία πριν από την ταινία. Αυτό είναι κάτι που απέκτησα δουλεύοντας σ' αυτή. Κι αυτό, οφείλω να ομολογήσω, ήταν ένα στοιχείο, αλλά και ένα κέρδος. Ασχολήθηκα με πράγματα και είδα μέρη που υπό άλλες συνθήκες δεν θα είχα την ευκαιρία να γνωρίσω. Άλλωστε, ο Αλέξανδρος είναι φίλος και συνεργάτης από τα πολύ παλιά χρόνια-δουλεύουμε μαζί από το '86 σχεδόν-και είναι ένας άνθρωπος που πάντα συμβουλευόμαι και για τα δικά μου πράγματα, υπάρχει μια φιλία και εμπιστοσύνη στη γνώμη του σε πολύ μεγάλο βαθμό. Προφανέστατα, θα συνεργαστούμε και πάλι στο μέλλον.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Παναγιώτης Στέφος μιλά για τη μουσική της ταινίας

Η ταινία απαιτούσε από εμένα να περιγράψω το θεσπέσιο τοπίο της Αρκαδίας με τη μουσική και να υπάρχει σε αυτήν ένα νοσταλγικό ύφος που αφορά στον ξενιτεμό των Αρκάδων, κάτι το οποίο συνέβαινε για αιώνες, από την αρχαιότητα μέχρι και πριν από λίγα χρόνια. Τα δύο τρία κυρίαρχα μουσικά θέματα της ταινίας έχουν να κάνουν με την αγάπη και τη νοσταλγία του κόσμου που θέλει να ξαναγυρίσει στον τόπο του, ή όπως θα μπορούσαμε να πούμε να ξαναγυρίσει στον εαυτό του. Η μουσική με τους πρωτογενείς ήχους, από τα όργανα που εγώ τα κατασκευάζω, πρόκειται για όργανα αρχαιοελληνικής προέλευσης, θέλει να συντείνει αυτά τα συναισθήματα.

Η Αρκαδία για μένα, ως μουσικό, είναι ένας ιδιαίτερος τόπος και γιατί επιπλέον εκεί, όπως λέει η μυθολογία, γεννήθηκε και έζησε ο θεός Πάνας που κατασκεύασε και έπαιζε τη σύριγγα που είχε το όνομά του αλλά και ο Ερμής που είχε φτιάξει την πρώτη λύρα. Στη μουσική λοιπόν της Αρκαδίας, όπως και στο τοπίο της, από τα αρχαία χρόνια εμπεριέχεται το στοιχείο και το Διονυσιακό και το Απολλώνιο. Αυτά τα δύο στοιχεία, και η έκσταση και το πάθος αλλά και ο ρυθμός και το μέτρο προσέθεσα να συνυπάρχουν και στη μουσική που έκανα στην ταινία.

Αγαπώ πολύ την Αρκαδία, ταξιδεύω πολύ συχνά εκεί και ήταν πολύ μεγάλη πρόκληση για μένα να φτιάξω μια μουσική απλή, ανθρώπινη και ταυτόχρονα να έχει αυτό το πάθος που εκφράζεται από το τοπίο αλλά και από τον κόσμο που ζει σε αυτό το τοπίο. Χρόνια κάνω έρευνες για τη μουσική στην Αρχαία Ελλάδα αλλά δεν προσπάθησα καθόλου να γράψω μουσική αρχαιοπρεπή, που να έχει κάποια σχέση με τις έρευνές μου. Προσπάθησα να βγει κάτι αυθόρμητο και να κυριαρχήσει ο ήχος της σύριγγας του Πανός στα κυρίαρχα θέματα, ξεχνώντας όμως ότι ήταν το όργανο του θεού Πάνα. Με ενδιέφερε μόνο ότι ο ήχος αυτός, ο αέρινος, αντιπροσωπεύει τον ήλιο, τα βουνά και τα ποτάμια της Αρκαδίας. Ένα άλλο όργανο που κυριαρχεί είναι το βιολί γιατί ο πρωταγωνιστής από μικρός έπαιζε αυτό το όργανο, και ο ήχος του βιολιού επανέρχεται συνεχώς καθώς ο ήρωας γυρίζει στην παιδική του ηλικία.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Ένα πρωτότυπο ελληνικό θρίλερ που κρατάει το ενδιαφέρον του θεατή μέχρι το φινάλε.

Τρεις νύχτες, τρεις γυναίκες. Η Δανάη, η Αθηνά και η Άλκη είναι τρεις άγνωστες μεταξύ τους γυναίκες. Η ζωές τους συνδέονται με τραγικό τρόπο από τη συντριβή ενός αεροπλάνου. Κάθε μία από τις τρεις περιμένει την άφιξη ενός προσώπου που επέβαινε στη μοιραία πτήση: η Δανάη περίμενε τον εραστή της, τον Κωνσταντίνο, για να φύγουν μαζί ταξίδι. Η Αθηνά περίμενε τον Αλέξανδρο, τον πατέρα του νεογέννητου παιδιού της. Και η νεαρή Άλκη περίμενε τον πατέρα της, τον Άλκη, για να περάσουν μαζί τα γενέθλια της. Η πτώση του αεροσκάφους θα αναστατώσει τις ζωές τους αποκαλύπτοντας μυστικά και ψέματα. Κι επιπλέον, μια σειρά από μυστήρια γεγονότα αρχίζουν να συμβαίνουν: κάποιος θα απαγάγει το μωρό της Αθηνάς, κάποιος εκβιάζει τον πατριό της Άλκης για μια παλιά απάτη κι ένας νεαρός περιτριγυρίζει απειλητικά τη Δανάη. Η ιστορία θα αρχίσει να περιπλέκεται και να φτάνει σταδιακά στην κορύφωση μέσα σε τρία 24ωρα, ώπου την «τρίτη νύχτα» τα πάντα θα ανατραπούν. Η ταινία του Δημήτρη Παναγιωτάτου είναι ένα καλοστημένο ατμοσφαιρικό θρίλερ, καθαρά χιτοκοκικών επιρροών, που επιφυλάσσει στο θεατή μια αναπάντεχη κατάληξη. Μετά τους τίτλους τέλους, η ταινία προκαλεί συζητήσεις προκειμένου να συμπληρωθεί ο γρίφος που αποκαλύπτεται υπό το φως του φινάλε.

Γ.Π.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 13:00

Λάτρης του φανταστικού

Δημήτρης Παναγιωτάτος, σκηνοθέτης της ταινίας

Δεδομένου ότι οι ταινίες του είδους σπανίζουν στην Ελλάδα, ήταν εύκολο να βρείτε παραγωγό ή συναντήσατε δυσπιστία;

Είμαι λάτρης του φανταστικού, ως σκηνοθέτης, αλλά και λάτρης του πραγματικού, ως παραγωγός. Γνωρίζω πολύ καλά ότι για να κάνεις τις ταινίες που θέλεις, στην Ελλάδα ή οπουδήποτε αλλού, πρέπει να ξέρεις να τις κάνεις φτηνά. Όλα αυτά τα χρόνια, στην Ελλάδα και στο Παρίσι, σπούδασα τις ταινίες χαμηλού προϋπολογισμού (low budget). Ξέρετε, όλες αυτές τις καταπληκτικές ταινίες αλά Ρότζερ Κόρμαν, που γίνονταν γρήγορα και καλά! Χάρη σ' αυτό, μπορώ ακόμα να βρίσκω ιδιώτες παραγωγούς. Εγώ ζητάω λίγα, κι εκείνοι είναι σίγου-

ροι ότι θα πάρουν τα λεφτά τους πίσω! Μπορώ ακόμα να χαίρομαι την ανεξαρτησία μου!

Πάνω από 15 χρόνια μετά τη *Νύχτα με τη Σιλένα*, αισθάνεστε κάπως «μοναχικά» επιμένοντας στο είδος;

Γιατί οι Έλληνες συνάδελφοί μου γυρίζουν κάθε χρόνο, κάμποσες ταινίες θρίλερ και φανταστικού μικρού μήκους...και καμία μεγάλου μήκους; Τι γίνονται όλοι οι μικρομηκάδες λάτρεις του είδους; Τους περνάει ξαφνικά ο έρωτας; Ή αποφασίζουν να γράψουν σενάρια σαν αυτά που αρέσουν στο Κέντρο Κινηματογράφου (και ΔΕΝ αρέσουν στους ιδίους) προκειμένου να πάρουν λεφτά; Δεν αισθάνομαι λοιπόν τόσο «μοναχικά». Γύρω μου, είμαι σίγου-

ρος, υπάρχουν δυνάμεις που παραμονεύουν!

Τελικά, η ταινία είναι ένα θρίλερ που απευθύνεται πρωτίστως στο μυαλό ή τις αισθήσεις του θεατή; Η *Τρίτη νύχτα*, όπως και κάθε άλλου είδους ταινία, απευθύνεται τόσο στο μυαλό όσο και στις αισθήσεις. Δεν τη διαφοροποιώ επειδή είναι θρίλερ. Πρόθεσή μου (και της σεναριογράφου μου), ήταν να βάλω σταδιακά το θεατή σε μια ατμόσφαιρα έντασης που κλιμακώνεται ολοένα, μέχρι το αναπάντεχο τέλος. Αλλά πρόθεσή μας εξίσου ήταν, αυτός ο θεατής να μη δει την ταινία σαν μια απλή άσκηση ύφους. Ο συγγραφέας Άρης Μαραγκόπουλος διατύπωσε κάτι για την ταινία πολύ καλύτερα από όλους, ακόμη και από μένα: «*Η Τρίτη νύχτα* είναι το (απραγματοποίητο) όνειρο του καθένα να σταθεί στο ύψος των αναγκών του»!

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Δήμητρα Χατούπη, ηθοποιός

[...] Δίνω πολύ μεγάλη σημασία στο πρώτο προαίσθημα όταν διαβάζω κάτι-είτε αυτό είναι θεατρικό είτε κινηματογραφικό. Η πρώτη εντύπωση για το σενάριο ήταν πάρα πολύ καλή. Και, πραγματικά, ο ρόλος της Αθηνάς μου άρεσε πολύ. Είχε, βέβαια, τις δυσκολίες του-δεν ήταν και το απλούστερο πράγμα που έκανα. Κατ' αρχάς, το ιατρικό του μέρος-μια γυναίκα που μόλις έχει γεννήσει-και, έπειτα, το συναισθηματικό μέρος αυτής της γυναίκας-το γεγονός ότι είναι πάρα πολύ ευάλωτη. Για μένα αυτό είναι αρκετά συγκινητικό σε ένα ρόλο-όπως λέμε εμείς οι ηθοποιοί, σου δίνει πράγματα για να «πιαστείς». Από την άλλη πλευρά, η Αθηνά είναι μια δυναμική γυναίκα, λειτουργεί σχεδόν με έπαρση, νομίζοντας ότι έχει στα χέρια της μίαν εξουσία, την οποία τελικά δεν έχει. Αυτό για μένα είναι από μόνο του γοητευτικό σ' ένα ρόλο.

[...] Θυμάμαι έντονα το σπίτι όπου έμενε η Αθηνά. Ήταν ένας χώρος με πολύ έντονη ενέργεια, ένας πολύ γοητευτικός χώρος. Υπήρχε και μία τρομακτικά περίεργη νύχτα... από τις τρεις! Κάναμε γύρισμα μέχρι τα ξημερώματα και υπήρχαν πολλές διαφορετικές απόψεις για το πώς έπρεπε να στηθεί ένα πλάνο. Εκείνη η νύχτα προκάλεσε τέτοιες συζητήσεις και αναζητήσεις, ώστε δεν καταλάβαμε πώς πέρασε ο χρόνος. Αν θυμάμαι καλά, είναι η σκηνή που έρχεται ο γιστρός για να μου πει πώς είναι μαζί μου, κι εγώ δεν τον πιστεύω.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Μην περνάς, ανάβει κόκκινο

της Ισαβέλλας Μαυράκη (Ελλάδα, 2003)

Ένα φιλμ που εξετάζει την περιπέτεια της ενηλικίωσης και τις σχέσεις των εφήβων με το περιβάλλον τους

Σε απόσταση αναπνοής από τις Πανελλήνιες, οι μαθητές της τρίτης Λυκείου ενός σχολείου του Πειραιά κάνουν κατάληψη διαμαρτυρόμενοι για την αυθαιρέση της διευθύντριας. Σύμμαχός τους στην προσπάθεια να αντισταθούν είναι ο μαθηματικός τους, ένας γοητευτικός σαραντάρης με ταραγμένη προσωπική ζωή. Κατά τη διάρκειά της κατάληψης, ο Μιχάλης, όπως είναι το όνομά του, θα ερωτευτεί μια από τις μαθήτρές του, τη Μυρτώ. Αχώριστη φίλη και συμμαθήτριά της Μυρτώ είναι η Τζίνα, κόρη αστυνομικού, η οποία κάνει χρήση ναρκωτικών. Όταν η κατάληψη, μια μέρα πριν από την έναρξη των Πανελληνίων, τερματιστεί, μια δυσάρεστη έκπληξη περιμένει όλο το σχολείο: ο Γιώργος, μέλος της παρέας και άτυπος αρχηγός της τάξης, θα βρεθεί νεκρός στις τουαλέτες από τη Τζίνα, με μια σύριγγα καρφωμένη στο χέρι του. Αμέσως θα αρχίσουν ανακριτικές διαδικασίες που θα αναστατώσουν τις ζωές όλων των πρώων και θα αποτελέσουν την αφορμή για ένα επώδυνο πέρασμα στην ενηλικίωση.

Γ.Π.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 17:30

Παρατηρώντας τους μαθητές

Ισαβέλλα Μαυράκη, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς βρήκατε τους νεαρούς ηθοποιούς που ενσαρκώνουν τους μαθητές;

Ψάχνεις και βρίσκεις. Κι όταν είσαι τυχερός (όπως ήμουνα εγώ) στήνεις μια ομάδα πρώτης εθνικής κατηγορίας. Πιο συγκεκριμένα: οι δυο βασικοί γυναικείοι ρόλοι ερμηνεύονται από τη Θάλεια Ματίκα και την Ιωάννα Παππά, ήδη γνωστά ονόματα από την τηλεόραση και το θέατρο. Ο Τάσος Πυργιέρης, ο Μάνος Καρατζογιάννης κι ο Ασημάκης Αλεξίου είναι τρεις νέοι ανερχόμενοι ηθοποιοί. Ο Γιάννης Πάνος κι ο Θεωδωρής Ζουμπούλδης, είναι δυο ταλαντούχα παιδιά που πρωτοεμφανίζονται σ' αυτή την ταινία. Όταν δουλεύεις με τέτοιες υψηλής ποιότητας ανθρώπινο υλικό, που καταθέτει όχι απλώς τη δουλειά του, αλλά την παθιασμένη αγάπη του γι αυτή τη δουλειά, τότε σίγουρα νιώθεις κι εσύ ν' απογειώνεσαι.

Θέλατε να δώσετε ένα πορτρέτο της μαθητιάς νεολαίας της εποχής;

Εδώ και αρκετά χρόνια παρατηρώ από κοντά τα παιδιά του Λυκείου. Σημειώνω τις συμπεριφορές τους, τα προβλήματα με τους γονείς ή με το σχολείο τους, τις σχέσεις μεταξύ τους, την εντελώς άλλου είδους κόντρα και «επαναστατικότητα» που τους χαρακτηρίζει, αλλά και την αγωνία αγκαλιά με τον ενθουσιασμό του πειράσματος από την ανεμελιά των μαθητικών χρόνων στην αφόρητη γκριζα πραγ-

ματική ζωή, την πορεία προς την ωριμότητα που πονάει, αλλά και σκληραίνει, με αντάλλαγμα τη γνώση. Πρόθεσή μου ήταν να αναδείξω τις μικρές λεπτομέρειες σ' αυτό το παράξενο, άγριο, μπερδεμένο, αλλά και αγαπημένο ανθρώπινο υλικό.

Ποια προβλέπετε πως θα είναι η πορεία της ταινίας

στα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας και, αργότερα, στις αίθουσες;

Η ταινία μου, και σαν θεματολογία και σαν ύφος, δεν ανήκει στο είδος των ταινιών, που συνήθως βραβεύονται στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Πέρα απ' αυτό, οι βασικοί δημιουργοί της συγκεκριμένης ταινίας ουδεμία σχέση ή συνάφεια έχουν με τις γνωστές «άγνωστες» κλίκες και παρεούλες, που ανταλλάσσουν τα βραβεία αναμεταξύ τους. Όσο για την πορεία της ταινίας στις αίθουσες είμαι αισιόδοξη, παρά τον υψηλό δείκτη ποιότητας, που πιστεύω πως διαθέτει. Η ταινία απευθύνεται σ' ένα ευρύ κοινό, θέλει μ' άλλα λόγια να είναι εμπορική (κι ως μη φοβόμαστε τις λέξεις ταμπού). Βέβαια, παράγοντες όπως: η δημοσιότητα, οι κριτικές των εφημερίδων και κυρίως η διανομή (ακόμα κι αν την έχεις εξασφαλίσει, όπως εγώ), που αποφασίζουν πότε θα βγει μια ταινία και σε ποιες αίθουσες, επηρεάζουν καθοριστικά την πορεία της στις αίθουσες.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Θάλεια Ματίκα, ηθοποιός

[...] Κάναμε με την κα. Μαυράκη αρκετές πρόβες και είχαμε συζητήσει πολύ για το ρόλο. Άλλωστε, είναι έτσι δομημένο το σενάριο που είναι πολύ σαφές το τι ζητάει από έναν ηθοποιό αυτός ο ρόλος. Επιπλέον, έχω και δικές μου εμπειρίες που βοήθησαν. Έχω έναν αδελφό 19 χρονών, συναναστρέφομαι με παιδιά αυτής της ηλικίας, και, ασφαλώς, δεν νιώθω ότι έχω απομακρυνθεί τόσο πολύ από αυτήν την ηλικία. Όμως προσωπικά βιώματα όμοια με αυτά της ηρωίδας δεν είχα. Όχι σ' αυτό το βαθμό. Δεν προέρχομαι από μια οικογένεια με την οποία είμαι σε ρήξη. Όμως, σίγουρα, ως έφηβη κι εγώ, είχα κάνει τις επαναστάσεις μου.

[...] Πιστεύω πως το όνειρο κάθε ηθοποιού είναι να παίζει στον κινηματογράφο. Για μένα ο κινηματογράφος είναι μια μεγάλη μαγεία και, πραγματικά, το κυνηγάω όταν μου δίνεται η ευκαιρία να συμμετάσχω σε μια κινηματογραφική ταινία. Αν έχω προτάσεις στο μέλλον, θα το ξανακάνω σίγουρα. Αν και, μιλώντας ως θεατής, δεν βλέπω να υπάρχει η πρόοδος που θα ήθελα. Υπάρχουν μια-δύο ταινίες στα δύο χρόνια που μ' αρέσουν, αλλά οι υπόλοιπες δεν με ικανοποιούν. Υπάρχουν πάρα πολύ αξιόλογοι σκηνοθέτες, όπως ο Αγγελόπουλος- που για μένα είναι κορυφαίος σκηνοθέτης-, ο Βούλγαρης, από τη νεότερη γενιά ο Γιάνναρης και πολλοί άλλοι.

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΝΕΟ

56 ταινίες μικρού μήκους και 26 μεγάλου μήκους πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών
γυρίστηκαν τα τελευταία τρία χρόνια με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

...Λένε ότι γεννήθηκα την 2η Φεβρουαρίου του 1939, στην Figueira da Foz, από μια οικογένεια μεγαλοακτημόνων η οποία εμφορείτο υπό ιδεών αντι-κληρικών και αντι-Σαλαζαρικών, στο πνεύμα της Πρώτης Δημοκρατίας και πιθανόν με διασυνδέσεις με τους ελευθεροτέκτονες.

Στην ηλικία των 15, με σκοπό να ολοκληρώσω την κάπως περιπετειώδη μέση εκπαίδευση -η οποία ευτυχώς ποτέ δεν ολοκληρώθηκε- μετακόμισα στην Λισσαβόνα, «την Πρωτεύουσα της Αυτοκρατορίας», όπου ο πατέρας ανάλωσε μέχρι τελευταίας δεκάρας το εναπομείναν ελάχιστο χρηματικό ποσό της περιουσίας του. Ο ελεήμων θεός τον πήρε κοντά του μετά από μια καρδιακή προσβολή, η οποία ήταν το επακόλουθο μίας γελοίας απόπειρας αυτοκτονίας, όταν μία δίκανη καραμπίνα εκπυροκρότησε μέσα στο στόμα του.

Περιπλανήθηκα σε μέρη πολλά και διάφορα και σήμερα ζω εν ειρήνη στην Λισσαβόνα -τα περνάω έτσι και έτσι -και με μια σύζυγο και ένα γιο στην ηλικία των 5 χρόνων: δύο υπέροχα πλάσματα τα οποία, με τον δικό μου τρόπο, λατρεύω.

Για πολλούς και διαφόρους λόγους, ανάμεσα σε άλλα πράγματα, έκανα και ορισμένες ταινίες: Quem Espera Por Sapatos De Defunto Morre Descalco (1971), Veredas (1977), Silvestre (1981), A Flor Do Mar (1986), Recordarcoes Da Casa Amarela (1989), O Ultimo Mergulho (1992), A Comedia De Deus (1995), Le Bassin De J.W (1997), As Bodas De Deus (1998).

[Ο σκηνοθέτης Joao Cesar Monteiro το 1998 γράφει το βιογραφικό του].

Joao Cesar Monteiro

Ο Joao Cesar Monteiro κάνει ένα σινεμά το οποίο παρόλο φαίνεται εκ πρώτης όψεως ως μυθοπλαστικό, είναι στο βάθος ντοκιμαντερίστικο: παίζει ο ίδιος στις περισσότερες ταινίες του ("αυτές είναι και οι καλύτερες του"), διηγείται τις απόψεις του για τη ζωή, κινηματογραφεί στα μέρη που ζει τα πρόσωπα που γνωρίζει - ταινίες του έχουν μια έντονη προσωπική σφραγίδα.

Η σκηνοθετική πορεία του Joao Cesar Monteiro είναι σταθερά προσανατολισμένη, προς ένα σινεμά γεμάτο λυρισμό και χιούμορ, σουρεαλισμό και σαρκασμό, παραβολές και αλληγορία λαγνεία, ηθικούς στοχασμούς και φιλοσοφικούς αφορισμούς. Το σινεμά του Joao Cesar Monteiro είναι βαθύτητα ειρωνικό και στοχαστικό, πλούσιο σε νοήματα και συναρπαστικές ιδέες -είναι γεμάτο από γοητευτικές εικόνες.

Το κινηματογραφικό του ύφος συνίσταται από πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας, αφηγηματική ρευστότητα, λιτότητα στη μορφή, ανεπιτηδευμένες αναφορές, εμμονή στους διάλογους - και πάντα στο επίκεντρο η μοναχική κινηματογραφική περσόνα που δημιουργήσε. Στις ταινίες Recordarcoes Da Casa Amarela, A Comedia De Deus, As Bodas De Deus ο ήρωας είναι πάντα ο ίδιος: ένας μεσήλικας, φτωχός, φιλόσθενος και ταλαιπωρημένος από τη ζωή. Όμως αυτό το πρόσωπο, που υποδύεται πάντα ο Monteiro, υπερβαίνει με τις πράξεις και τις σκέψεις του τη δυστυχία και μιζέρια του, εξυψώνεται. Σάτυρος; διεστραμμένος; ο ήρωας είναι σίγουρα ένας κυνικός φιλόσοφος, ένας ασκητής διανοούμενος που προβάλλει στον περίγυρό του τις πιο σκοτεινές και πιο απόκρυφες επιθυμίες του. Όπως η επιτομή της ευγένειας, καθώς εκφράζει το πάθος του για τις νεαρές γυναίκες

με αναμφισβήτητη λεπτότητα και ανεξήγητη σαγήνη, ο ήρωας του, ένας δάνδης περασμένων εποχών, διακρίνεται για την σχεδόν διαστροφική, σαδική, σεξουαλικότητα του: είναι αυτός απλώς ένας διαχρονικός λάτρης του ωραίου, ένας θαυμαστής των νεαρών γυναικών, ένας λεπτολόγος μελετητής των γυναικείων ανατομικών λεπτομερειών. Ένα πρόσωπο που θα λάτρευε ο Φρόιντ.

Κατά μια έννοια ο Joao Cesar Monteiro κατάγεται από την επικράτεια των κωμικών του βωβού κινηματογράφου: αν κωμικοί όπως ο Keaton ή ο Chaplin πάλευαν με τα αντικείμενα και αυτό προκαλούσε το οπτικό gag, έτσι και ο Monteiro παλεύει με τις ιδέες, τις σκέψεις, τις επιθυμίες και αυτό παράγει ένα διανοητικό gag, αυτό είναι που προκαλεί το λεπτό χιούμορ. Το λεπτό του σώμα, η ασκητική του μορφή καθώς κινείται νωχελικά είναι η πεμπτούσια της κινηματογραφικής του τέχνης: φορέας των ιδεών και των πόθων του, τόπος όπου κατοικούν τα πάθη του αλλά και ο στίβος μάχης για τις συγκρούσεις ανάμεσα στο απαγορευμένο και στο ηθικό. Η κινηματογραφική του περσόνα, ο Joao de Deus δεν είναι παρά ο Νοσφεράτου του Murnau στον σύγχρονο κόσμο των ιδεών, ένας προβοκάτορας άγγελος που υπηρετεί και το Θεό και το Διάβολο, ένας βλάσφημος άγιος. Το ύφος του, γνωστό ως "le monterisme", εικονοποιείται στο σώμα του: η ιδιαίτερη αίσθηση χιούμορ και η λαγνεία του, η διαστροφή και η χωρίς ηθικά όρια φαντασία του, συνθέτουν αυτό το εύθραυστο αλλά γεμάτο δύναμη σώμα.

"Ανήκω στην γενιά των καθολικών σκηνοθετών", δηλώνει. Ίσως. Μάλλον όμως ανήκει στην γενιά των αιώνιας και αενάως απρετικών σκηνοθετών, παρέα με τον Bunuel, ένας σαρκαστής και υπονομευτής του ιερού, ένας βέβηλος φιλόσοφος εικονοκλάστης...

Ο Joao Cesar Monteiro έφυγε τον Φεβρουάριο του 2003.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Πηγαινέλα / Vai e vem

(Πορτογαλία/Γαλλία, 2003)

Ο Ζουάου Βούβου είναι χήρος και ζει μόνος στη γραφική παλιά πόλη της Λισαβόνας. Ο γιος του είναι φυλακί για ληστεία και φόνο. Η καθημερινές συνήθειες του Ζουάου μοιάζουν να μιμούνται τον εγκλεισμό του γιου του. Κάθε μέρα παίρνει το ίδιο λεωφορείο, σταματώντας μόνο για να ταισίει τα περισσότερα στο πάρκο. Σπανίως μιλάει με άλλους, αλλά η εκτενής βιβλιοθήκη του θέλει καθάρισμα, κι έτσι δέχεται διάφορες όμορφες υποψήφιες βοηθούς. Όταν ο γιος του επιτέλους αποφυλακίζεται, η ιδεολογική σύγκρουση μεταξύ πατέρα και γιου πυροδοτεί μια παράξενη σειρά από γεγονότα.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τσινές, 22:00

Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETA DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1 ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ - Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ: (210) 61 44 331
e-mail: accento@otenet.gr

Kitchenbar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Τσιμισκή

Μητροπόλεως

Εθν. Αντιστ.

Τσόπελα

Μυροίνη

Κ.Θ.Β.Ε.

44^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιοργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPHIS

"C" Block Story

του Cristian Nemescu (Ρουμανία, 2002)

Andrei είναι ένας 16χρονος με ερωτικές ανησυχίες. Ζει μαζί με την μητέρα του και τον απαθή πατέρα του. Όταν θα συναντήσει για πρώτη φορά τον έρωτα στο πρόσωπο της Monika, ο Andrei θα αισθανθεί αμήχανος. Μόνη του βοήθεια φαίνεται ότι είναι μια ροζ τηλεφωνική γραμμή: η μυστηριώδης φωνή που ακούγεται από το ακουστικό του τηλεφώνου θα του δώσει κάποιες συμβουλές που ο Andrei θα προσπαθήσει ανεπιτυχώς να εφαρμόσει. Όμως τα παιχνίδια του έρωτα έχουν πάντα ένα απρόβλεπτο τέλος... Η ταινία μικρού μήκους του 24χρονου σκηνοθέτη αξιοποιεί μέσα από ένα περίτεχνο ρυθμικό μοντάζ τους περιορισμούς που επιβάλλει ο στενός χώρος του ασανσέρ. Γεμάτη χιούμορ και ευαισθησία η ταινία σκιαγραφεί τον έρωτα στην εφηβεία.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 15:30

Εμigrάντες / Emigranti

των Ivailo Hristov, Ludmil Todorov (Βουλγαρία, 2002)

Τρεις φίλοι ζουν μια ζωή χωρίς δεσμεύσεις: άνεργοι βιοπορίζονται από περιστασιακές δουλειές που κάνουν. Ο Muro θέλει να γίνει συγγραφέας, όμως σε μια απροσδόκητη εξέλιξη η γυναίκα του θα τον βρει στο κρεβάτι με την καλύτερη της φίλη. Ο Yuri ζει με την αδελφή του και αντιμετωπίζει τα προβλήματα μιας αταίριαστης συγκατοίκησης: η σχέση της αδελφής του μ' έναν αστυνομικό του είναι κάτι παραπάνω από ενοχλητική. Τέλος ο Speri, χωρίς μόνιμη διαμονή, προσπαθεί να κερδίσει τον έρωτα της Ella, αλλά αυτό που τελικά κατορθώνει είναι να εξασφαλίσει την αντιπάθεια της μητέρας της. Αντιμέτωποι με τα προβλήματα αυτά οι τρεις φίλοι αρχικά γρήγορα θα βρουν νέες ισορροπίες στην ζωή τους: ο Muro θα καταπραΰνει τον πόνο της γυναίκας του, ο Yuri θα αποφασίσει να γίνει αστυνομικός και τέλος ο Speri αφού γνωρίσει την απόρριψη της αγαπημένης του θα κάνει έρωτα με την μητέρα της. Μια απόρροια πρόσκληση που υποσχέται δωρεάν διαμονή σ' ένα απομακρυσμένο ξενοδοχείο θα δώσει στα γεγονότα μια ασυνήθιστη εξέλιξη... Άλλοτε ειρωνική και άλλοτε με λεπτότητα σαρκαστική, η σκηνοθεσία περιγράφει τα προεόρτια μιας μετανάστευσης. Το όνειρο της μετανάστευσης στοιχειώνει την ζωή των τριών φίλων. Είναι όμως μια μετανάστευση πνευματική, δηλαδή τα τρία αυτά πρόσωπα αποκόπτονται σταδιακά από τον περίγυρο τους, απομονώνονται συναισθηματικά και ωθούνται, αργά ή γρήγορα, στην αποχώρηση και στην μετανάστευση. Έτσι θα πρέπει να ειπωθεί το τρίτο μέρος της ταινίας με την επεισοδική τους παραμονή στο ξενοδοχείο.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 15:30

Σ Y N Ε Ν Τ Ε Υ Ε Η

Μετανάστες στην ίδια τους τη χώρα

Ludmil Todorov, συν-σκηνοθέτης της ταινίας

Πείτε μου λίγα λόγια για το θέμα της ταινίας.

Είναι η ιστορία τριών νέων στη Βουλγαρία. Ο τίτλος είναι *Emigrants*, δηλαδή μετανάστες. Σ' αυτό υπάρχει μια ειρωνεία γιατί κανείς τους δεν είναι μετανάστης. Το θέμα είναι ότι νιώθουν μέσα τους έτσι, στην ίδια τους τη χώρα γιατί δεν θέλουν να βρίσκονται ε-

κεί. Πρώτα είναι η οικονομική κατάσταση στη χώρα και δεύτερον ότι σιγά σιγά κάνουν μικρούς συμβιβασμούς και η ζωή τους γίνεται πιο κλειστή. Υπάρχουν πολλές απορίες, ψέμματα.

Θέλουν να αποδράσουν από αυτήν την κατάσταση;

Ναι, αλλά δεν κάνουν τίποτα γι' αυτό. Η οικονομική κατάσταση στη Βουλγαρία είναι τόσο αβέβαιη και επηρεάζει πολύ τον τρόπο που ζουν οι άνθρωποι. Η ταινία περιγράφει την κατάσταση που ζουν οι νέοι σήμερα στη χώρα μας. Και να μην ξεχνάμε ότι η ταινία είναι περισσότερο κωμωδία παρά δράμα.

Θέλετε να περάσετε κάποιο μήνυμα;

Ναι, αυτή η ταινία είναι μια διαμαρτυρία των νέ-

ων της Βουλγαρίας ενάντια σε όλη αυτήν την κατάσταση. Αυτό που χρειάζεται είναι μια μεγάλη αλλαγή για την οποία μιλούν οι πολιτικοί αλλά δεν κάνουν τίποτα. Οι ήρωες θέλουν να σταματήσουν τη διαφθορά και την εγκληματικότητα που υπάρχει στη χώρα.

Ποιά είναι η κατάσταση της κινηματογραφικής παραγωγής στη Βουλγαρία;

Παράγονται δύο με τρεις ταινίες το χρόνο, όμως τα πράγματα θα καλυτερεύσουν σίγουρα. Πριν δύο μέρες ψηφίστηκε στη βουλή ένας νέος νόμος ο οποίος βοηθάει στην εξασφάλιση χρημάτων για τις κινηματογραφικές παραγωγές. Είναι ένα πολύ σημαντικό νέο για μας. Περιμένω, λοιπόν, ότι καθώς θα αυξηθεί η παραγωγή ταινιών θα αυξηθεί και η ποιότητα. Σίγουρα με την ποσότητα υπάρχει μεγαλύτερη πιθανότητα να βγουν πιο πολλές καλές ταινίες.

Τα σχέδιά σας για το μέλλον;

Έχω φέρει ένα σχέδιο σεναρίου στο Balkan Fund και ελπίζω να πάει καλά γιατί θα είναι το πρώτο βήμα για να βρω συμπαραγωγούς.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

Οργή / Furia

του Radu Muntean (Ρουμανία, 2003)

Κεντρικός ήρωας είναι ο Luca, ένας νεαρός φανατικός με τα αυτοκίνητα. Μαζί με το φίλο του Felie και με την υποστήριξη του τσιγγάνου αρχηγού της μαφίας Gabonu συμμετέχει σ' ένα παράνομο αγώνα αυτοκινήτων. Αντί όμως να χάσει (όπως έχει συμφωνήσει με τον Gabonu) ο Luca κερδίζει, κάτι που αυξάνει το χρέος του στο μαφιόζο. Αναγκασμένος να το εξοφλήσει μέσα σε 24 ώρες ο ήρωας περιφέρεται απελπισμένος. Τότε είναι που θα συναντήσει την Mona, μια παλιά του συμμαθήτρια. Στο πρόσωπό της ο Luca θα βρει τη λύση στα προβλήματα της: ετοιμάζεται να την "πασάρει" σ' ένα προστατευόμενο τραγουδιστή του Gabonu και έτσι να εξοφλήσει το χρέος του. Όμως

μια απροσδόκητη αλληλουχία γεγονότων θα ανατρέψει τους σχεδιασμούς του Luca καθώς γρήγορα θα βρεθεί παγιδευμένος. Στο αδιέξοδο του η παρουσία της Mona φαντάζει ως κάτι παραπάνω από μια ευπρόσδεκτη συντροφιά.

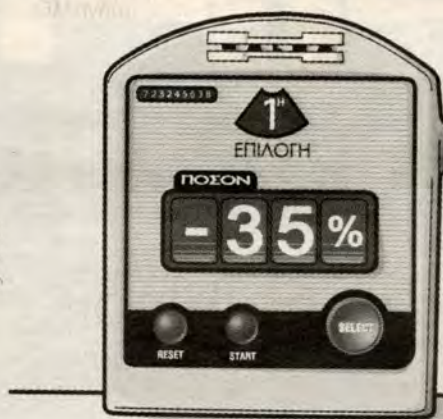
Αναμφίβολα μπορούμε να αναγνωρίσουμε στην οπτική της ταινίας επιρροές από τον Lucian Pintile. Διαδραματιζόμενη στους κύκλους του υποκόσμου, η ταινία διακρίνεται για τη σκοτεινή και απαισιόδοξη οπτική της. Κάθε άλλο από τυπική στη σχεδίαση των χαρακτήρων, η σκηνοθεσία αρνείται να απεικονίσει ως θετικό τον κεντρικό της ήρωα: αντίθετα του προσδίδει τα χαρακτηριστικά του κυνικού και επιπόλαιου. Όμως καθώς η αφήγηση κυλά ο κεντρικός χαρακτήρας μοιάζει να μεταμορφώνεται: είναι η συνάφεια του με τη γοητευτική Mona που διαταράζει τις ισορροπίες του. Όχι, ο ήρωας ποτέ δεν θα γίνει "θετικός", πάντα θα βρίσκεται στην σκοτεινή περιοχή της κοινωνίας, ποτέ δεν θα αποκτήσει ένα ηθικό έρμα, πάντα θα λειτουργεί μ' ένα προσωπικό κώδικα ηθικής. Είναι η Mona με τον λαμπερό της χαμόγελο που λειαίνει τη σκληρότητα και την τραχύτητα του. Ίσως μαζί της ο Luca να έχει μια καλύτερη τύχη...

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 15:45

Ξεκινώντας ως ένα ανέμελο παιχνίδι η ταινία θα χρωματισθεί από τους σκοτεινούς και απαισιόδοξους τόνους της σύγχρονης κοινωνικής κατάστασης στην Ρουμανία.

Φθηνότερες κλήσεις στο εξωτερικό;

ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ

Κερδίστε **35%** μέχρι και **35%** στις διεθνείς κλήσεις! χωρίς καμία επιβάρυνση!

Τώρα με τον ΟΤΕ, έχετε επιλογές!

Γιατί ο ΟΤΕ, σας προσφέρει οικονομικότερες κλήσεις προς σταθερά τηλέφωνα στο εξωτερικό, δημιουργώντας αποκλειστικά για σας ένα πρωτοποριακό Πακέτο Στοθερής Τηλεφωνίας, τόσο ευέλικτο, ώστε να προσαρμόζεται ανάλογα με τις ανάγκες σας.

Κάντε λοιπόν την επιλογή σας!

Ζητήστε τώρα τις ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ, μόνο από τον ΟΤΕ! Επιλέξτε από 1 μέχρι και 3 χώρες στο εξωτερικό και κερδίστε έως και 35% μείωση στο σύνολο των διεθνών κλήσεων. Και όλα αυτά, χωρίς καμία επιβάρυνση.

Χώρα Μειωμένου Λογαριασμού από Διεθνείς συνδρομήσεις (ΕΥΡΩ)	Επιλογή προσαρμόζων (κλήσεων)	Ποσοστό μείωσης		
		Εργάσιμες ημέρες (08:00-22:00)	Πέρες μη εργάσιμες (22:00-08:00)	Σαββατοκύριακα
Μέχρι 6	1 χώρα	-5%	-10%	-25%
	2-3 χώρες	-3%	-7%	-15%
Από 6 μέχρι 9	1 χώρα	-10%	-15%	-30%
	2-3 χώρες	-8%	-12%	-20%
9+	1 χώρα	-15%	-20%	-35%
	2-3 χώρες	-13%	-17%	-25%

αποκτήστε τις:

Καλέστε στο **134**

Δίκτυο Καταστημάτων **ΟΤΕ**

ote-hop.gr

ΟΤΕΠΙΛΟΓΕΣ
αντιμετώπιζε τις επιλογές σας!

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ **GERMANOS**

Uzbek Express!

του Veit Helmer (Ουζμπεκιστάν, 2002)

Το τρένο που αναχωρεί. Οι επιβάτες που βιαστικά αποβιβάζονται. Τα φιλά αποχαιρετισμού των ερωτευμένων. Ο μηχανοδηγός που λίγο πριν ξεκινήσει το τρένο θυμάται ότι είναι ερωτευμένος.

Μια κωμωδία για την πιο απρόοπτη και παράξενη αναχώρηση τρένου του Uzbek Express.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 11:00

Σπουργίτια / Taranchy

του Ernest Abdysaparov (Κιργιστάν, 1995)

Στη μέση της στέπας. Άδειες σιδηροδρομικές γραμμές. Ένα τρένο που περνά. Ένας άνδρας που περιμένει. Μια γυναίκα που μόλις έχει φθάσει από την άλλη πλευρά των γραμμών. Ανταλλαγές βλέψεων. Πρόσωπα και φιγούρες που χάνονται και επανεμφανίζονται. Η συνάντησή τους. Αξιοποιώντας το οπτικό εφέ που προκαλούνται από την διέλευση του τρένου ο σκηνοθέτης δημιουργεί την ατμόσφαιρα μιας παράξενης συνάντησης.

Στην όχθη της λίμνης / Vysokij bereg

του Asankodosho Ajtykejev (Κιργιστάν, 1991)

Ο Saalu και η Syrat Kalykov είναι ψαράδες. Ζουν στις όχθες της λίμνης Issyk-Kul μακριά από τα αστικά κέντρα, ακολουθώντας πιστά τις παραδόσεις των προγόνων τους. Η ταινία αφηγείται την καθημερινή τους ζωή: τις ώρες εργασίας τους και τις ώρες ανάπαυσης, τις μικρές τελετουργίες της καθημερινότητας τους, αλλά και τις εξαιρετικές στιγμές της ζωής τους όπως είναι οι οικογενειακές γιορτές.

Μια ταινία για μια γαλήνια ζωή, για τον άνθρωπο και την φύση.

Στάση λεωφορείου / Beket

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν, 1995)

Μια στάση λεωφορείου. Οι επιβάτες συγκεντρώνουν και περιμένουν. Εικόνες από την κίνηση του δρόμου. Η μακρά αναμονή. Οι ήχοι του δρόμου. Ένας μεθυσμένος. Ένα μουσικό κουτί. Το λεωφορείο που ποτέ δεν έρχεται.

Χωρίς δραματική πλοκή και χωρίς χαρακτήρες (δεν διακρίνονται ούτε τα πρόσωπα των "πρωταγωνιστών") η ταινία μεταδίδει την εμπειρία της αναμονής, τα συναισθήματα δηλαδή που βιώνουμε περιμένοντας σε μία στάση λεωφορείων: την απραξία, την ανία, την προσμονή, την βαρύτητα του κενού από γεγονότα και συμβάντα χρόνου, την οικειότητα που προκαλεί η μακρά παραμονή στον ίδιο χώρο.

Ο σκύλος έφρεξε / Bezala sobaka

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν, 1990)

Καταγραφές των πολλών και διαφορετικών εκδόσεων μιας σκυλίσιας ζωής. Σκυλιά που περιπλανιούνται αμέριμνα στην χιονισμένη ύπαιθρο, τα αδέσποτα της πόλης, σκληρά εργαζόμενα σκυλιά στο τσίρκο, οικόσιτα σκυλιά, αστυνομικοί σκύλοι σε άσκηση. Η βαρβαρότητα των ανθρώπων και τα σφαγεία σκύλων. Παρελάσεις σκύλων, οι συνουσίες, οι περιπλανήσεις τους: η ελεύθερη και η σκλαβωμένη τους ζωή, ο θάνατος και η γέννηση τους. Η ταινία παρακολουθεί τις διαδρομές τους ενώ περιέχει και "υποκειμενικές" λήψεις των σκύλων, καθώς αυτοί κινούνται μέσα στην πόλη, λίγο πριν συληφθούν από τον μπάτσια.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 13:00

Η κούνια / Selkinchek

του Aktan Abdykalikov (Κιργιστάν, 1993)

Μια νεαρή κοπέλα κάνει κούνια μαζί με δύο φίλους της: ο ένας είναι μικρό αγόρι και ο άλλος ο πλίδιος του χωριού. Ένας ναύτης επιστρέφει μετά τη στρατιωτική του θητεία στο χωριό και συναντά τη νεαρή κοπέλα. Μια παρέα νέων παίζουν "μπουκάλα" και σ' αυτό το παιχνίδι ο ναύτης "κερδίζει" τη νεαρή κοπέλα: στην συνέχεια πηγαίνουν στο δάσος και ο ναύτης κάνει κούνια στην νεαρή κοπέλα. Ο πλίδιος του χωριού και το μικρό αγόρι παρατηρούν περιίλητοι την σκηνή. Η θλίψη θα είναι αβάστακτη...

Μια διαταραχή καταγράφεται μέσα στην αφήγηση: το γαλίνιο, σχεδόν μακάριο, σύμπαν της δικής ηλικίας καταστρέφεται από την άφιξη του ξένου, του ναύτη. Είναι ο έρως και ο σεξουαλικός πόθος που θα διαλύσουν την ανέμελη παιδική παρέα. Επικεντρώνοντας το τελευταίο μέρος της αφήγησης στο πρόσωπο του νεαρού αγοριού η σκηνοθεσία υπογραμμίζει τα έντονα πάθη που κρύβονται κάτω από την αφέλεια και ανεμελιά της παιδικότητας. Η απώλεια έχει συντελεστεί και ένα γεγονός τραυματικό.

Σκηνές από μια ειδυλλιακή παιδική ζωή που διακόπτεται βίαια απεικονίζει η ταινία.

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 13:00

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ

Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ

Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Yusup Razikov

Ο ρήτορας / Voiz

(Ουζμπεκιστάν, 1998)

Τασκένδη. 1915, λίγο πριν την Οκτωβριανή Επανάσταση. Ο Iskander είναι ένας πετυχημένος έμπορος. Λόγω μιας απροσδόκητης συγκυρίας γεγονότων βρίσκεται παντρεμένος με τρεις γυναίκες (κάτι απόλυτα νόμιμο σύμφωνα με τον ισλαμικό νόμο). Σ' ένα ταξίδι του λόγω οίκτου αγοράζει από μια συμμορία παρανόμων μια ορφανή κοπέλα και την παντρεύεται. Ενώ επιστρέφοντας σπίτι μαθαίνει ότι ο αδελφός του πέθανε και ότι σύμφωνα με τα ισλαμικά ήθη θα πρέπει να παντρευτεί, για να προστατεύει τις δύο χήρες του. Ο ερχομός της Οκτωβριανής Επανάστασης

Διαδραματιζόμενη σε παραγμένα χρόνια, η ταινία αφηγείται τις μακρές διαδρομές που πρέπει να κάνει ένας άνδρας για να συναντήσει τον έρωτα.

αλλάζει τις δεδομένες ισορροπίες, και οι νέοι νόμοι των Σοβιέτ αντιστρατεύονται τις παραδόσεις αιώνων. Αναζητώντας βοήθεια ο Iskander καταλήγει να γίνει μέλος του κόμματος και προπαγανδιστής του. Όμως η τοπική γραμματέας του κόμματος έχει τις ενστάσεις της όσον αφορά την οικογενειακή του κατάσταση. Η σύγκρουση είναι αναπόφευκτη και στο τέλος ο Iskander θα ανακαλύψει στο πρόσωπο της τον έρωτα. Απροσδόκητα αποκαλυπτική, όταν περιγράφει την επιβολή της Οκτωβριανής Επανάστασης στους ισλαμικούς πληθυσμούς της Κεντρικής Ασίας, η ταινία επικεντρώνεται στο πρόσωπο του νεαρού μουσουλμάνου, που εξ' ανάγκης εγκολώνεται τις προταγές της νέας εποχής. Ζώντας μ' ένα αυστηρό ηθικό κώδικα και διατηρώντας μια αξιοθαύμαστη συναισθηματική ισορροπία με τις τρεις (!) γυναίκες του ο ήρωας καλείται να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις των καιρών. Ο έρωτας και οι δυναμικές τους μοιάζουν ικανές να διαμορφώσουν τις νέες ισορροπίες και να προσφέρουν το νέο πλαίσιο ζωής. Αν και αναμφίβολα μπορούμε να βρούμε στοιχεία για τις κοινωνικές συνθήκες και την θέση της γυναίκας σε μια ισλαμική κοινωνία, η σκηνοθεσία προκρίνει ως κεντρική θεματική της ταινίας την ερωτική ιστορία: είναι ιστορία ενός ιδιόμορφου ερωτικού "τριγώνου".

Δευτέρα 24 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάππα, 11:00

[...] Η ιστορία ξεκινά το 1915, διαδραματίζεται στην Τασκένδη και απεικονίζει έναν άνδρα που είναι παγιδευμένος μεταξύ των παραδοσιακών αξιών και της νέας ιδεολογίας που φέρνει η Ρωσική Επανάσταση του 1917. Για να προστατεύσει την οικογένειά του, ο πρωταγωνιστής συμμετείχε στο Κομμουνιστικό Κόμμα και γίνεται προπαγανδιστής της Σοβιετικής εξουσίας. Η μοίρα του Ουζμπεκιστάν ενσαρκώνεται σ' αυτόν και στη ζωή του.

[...] Για τα μέρη της ταινίας όπου μιλούν ρωσικά έγινε μεταγλώττιση στη γλώσσα των Ουζμπεκικών, αφού μετά την ανεξαρτησία της χώρας μας αυξήθηκαν αυτοί που δεν καταλαβαίνουν τα ρωσικά. Αυτό αφαιρεί την στιλπνότητα από την ταινία, όμως νομίζω ότι θα έπρεπε να το κάνω για να γίνει η ταινία περισσότερη κατανοητή στον καθένα. Είναι απίστευτο για μας που είμαστε σ' αυτή την ηλικία, όμως τα παιδιά που γεννήθηκαν μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης δεν ξέρουν ούτε ποιος είναι ο Lenin.

[...] Στο Ουζμπεκιστάν υπάρχουν περισσότερες από 120 εθνικές ομάδες ενώ η τηλεόραση εκπέμπει σε 6 διαφορετικές γλώσσες και κυκλοφορούν εφημερίδες σε 17 γλώσσες.

[...] Από τότε που έγινε η ταινία το 1998 έχει γυρίσει όλο τον κόσμο. προβλήθηκε στα μεγαλύτερα κινηματογραφικά φεστιβάλ. Στο Βερολίνο μια ομάδα φεμινιστριών είδε την ταινία. Οι γνώμες τους ήταν διχασμένες, ωστόσο θυμάμαι ότι με προσέγγισε μια κυρία και μου είπε ότι τελικά σ' αυτή την ταινία συνειδητοποίησε γιατί έγινε φεμινίστρια είπε: "Αν είχα έναν υπέροχο άνδρα όπως ο πρωταγωνιστής στην ταινία, ασφαλώς και δεν θα είχα γίνει φεμινίστρια".

[...] Σχετικά με τον κινηματογράφο στην χώρα μου, στο Ουζμπεκιστάν: έχουμε εθνικά και ανεξάρτητα στούντιο, που κυρίως γυρίζουν ταινίες για την τηλεόραση. Υπάρχει μια ειδική πολιτική από την κυβέρνηση της χώρας μου για την προστασία της κινηματογραφικής βιομηχανίας μας: χρηματοδοτούν 6 μεγάλου μήκους ταινίες κάθε χρόνο, 40 ντοκιμαντέρ και ορισμένες ταινίες κινουμένων σχεδίων. Δεν είναι πολλά τα χρήματα, όμως ελπίζω ότι βήμα - βήμα μπορούμε να φθάσουμε στα διεθνή επίπεδα μ' αυτή την υποστήριξη. Η ταινία αυτή χρηματοδοτήθηκε με 400.000 δολάρια και φυσικά μια τέτοιου είδους ταινία δεν θα μπορούσε να τη γυρίσουμε την εποχή της Σοβιετικής Ένωσης.

Bakhodir Abilov, ηθοποιός

[...] Αυτή ήταν η πρώτη μου ταινία ως ηθοποιός. Στην πραγματικότητα όμως είμαι σκηνοθέτης. Όταν ήμουν μικρός ήθελα να γίνω ηθοποιός, αλλά με διαφόρους τρόπους αποθαρρύνθηκα. Όταν έγινα σκηνοθέτης αντί να γυρίζω τις δικές μου ταινίες δέχθηκα πρόταση για να υποδυθώ ένα ρόλο σ' αυτή την ταινία. Μετά απ' αυτή δέχθηκα πολλές προτάσεις για ρόλους από πολλούς σκηνοθέτες. Ωστόσο θα ήθελα την επόμενη φορά που θα παίξω να μ' έχει αρέσει το σενάριο. Νομίζω ότι οι σκηνοθέτες της εποχής μας θα έπρεπε να κατανοούν περισσότερο και καλύτερα την θέση των ηθοποιών.

(δηλώσεις στην ηλεκτρονική τοποθεσία του φεστιβάλ Focus on Asia - Fukuoka International Film Festival)

19:10

σπίτι

19:20

σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ
ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
CD BΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ήλψεις studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

- Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλίουπόλη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπιντ χαρακτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

3⁺
Days Warranty

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας 2.0 16V 250 ίππων με απόλυτα πεδίο στην κατηγορία του. Επιτάχυνση 0-100 km/h σε 6.3 sec, μέγιστη ταχύτητα 240 km/h.

Καδόματα ανεξαρτησίας τύπου McPherson, εξαιρετική ισορροπία, σταθερό και ευαίσθητο προσκήρως.

Κόρνα 6 ταχυτήτων για τη μέγιστη αξιοπιστία των διακυβάντων που αντιστοιχούν.

Εργασία τεχνολογίας αντιστοιχούν με διπλά φρένα και τεχνολογία που προέρχεται από τη Formula 1.

Alfa 147 για την κατηγορία της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/GRAPIS

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF : 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Last time on "First Shot", audiences rekindled heated love affairs with cinema. Their minds filled with betrayal, passion, longing and fury as they lived the emotions of celluloid people they hardly even knew. The saga continues today, with the same breathy dialogues, the accelerated pulses and swells of emotional music. Will neighbors Chow and Li-zhen survive cheating spouses? Will journalist Pierre finally come to terms with starlet Katja? Find out on today's episode of the Thessaloniki Film Festival.

Young and restless

Yesterday, as promised, Ludmil Todorov and Goran Radovanovic talked to the press (OK, a handful of press and a lots of people having coffee) about their work. Todorov explained that "Emigrants" was an effort to give a "group portrait" of Bulgaria's young people. The film's irony comes from the unrealistic promises given to the youth by their elders. "They don't believe in very much," he said. Todorov doesn't assume he knows what young people think, but hopes he touches on some of their concerns by working with them. "Emigrants" (screening: 8pm) was a project born ten years ago, which Todorov revived with the help of noted Bulgarian actor Ivailo Hristov and new state film funding. His next film will be about three girls who escape small town life by moving to Sofia. Radovanovic has no qualms about the fact that the people who appear in "Casting" never saw it. Because he pays the people who appear in his film, the director says, he feels it's OK to manipulate their likenesses later. People in his film thought they were auditioning to appear in pantyhose commercials. The project evolved through "pure improvisation," Radovanovic explained. Radovanovic pointed out that his films don't have a big reception at home. "Nobody cares" about documentaries he said. "It's like a mirror. Nobody wants to see their own reflection." Yet he is happy to make films capturing important trends in his troubled -and now heavily militarized- world. Radovanovic's next project (pitched at yesterday's Balkan Fund) will be a fiction film about the end of totalitarianism in Serbia and the effects of fifty years of "soft communism" he said. Radovanovic is content to show his films at international festivals. He thinks they'll end up the Serbian Film Archives someday. The important thing for him is to be truly independent - and that means not relying on state money.

Seductive screenwriting

Yesterday 'First Shot' had a peek at the goings-on without the City Hotel's Balkan Fund Workshop. We observed Cyprus' articulate director Christos Georgiou ("Under the Stars") and his Sarajevo colleague Srdjan Koljevic presenting their future police tale/romantic comedy "Small Crime" to a distinguished round table of television commissioning editors and others. It takes guts to offer your innermost plots and inspirations to a room of pros. It seems like a worthwhile experience, however. It's a great opportunity, however, for directors to see how their stories read outside of their usual circle. "Small Crime" centers on a romance between disgruntled police detective Leonida and TV journalist Elenitsa. Today at 6pm, winners of the fund financing will be announced. Before that, today's pitching workshops are by Jasmila Zbanich, Damir Ibrahimovic and Barbara Albert (9.30am), Stavros Ioannou and Yorgos Kolizos (11.15am), Sergej Stanojkovsk and Gordan Mihic (1.30pm).

Lampsi...aka Greek guiding light

Over the last few days we've followed the saga of a flawed trucker and too-sweet pastry shop worker ("Eyes of Night"), the stripped-down flesh of tortured Athenians ("Atlas: All the Weight of the World") and the tragicomic existences of economic migrants in Cyprus ("Kalabash"). What horrible, incestuous secrets and lurid love scenes are in store for the unsuspecting viewer today? Three films make their Greek premiere. "Watch Out! Red Light" (5.30pm) asks what led teen George to die of a drug overdose. Greece's international competition entry "A Song is Not Enough" (8pm) focuses on the events that transpire when Irene is imprisoned for her political beliefs in dictatorship Greece. "Red Thursday" (10.30pm) traces the relations between

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT

44th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

MONDAY 24 NOVEMBER 2003 • N. 138

Days of our (festival) lives

Michelangelo Frammartino

Ludmil Todorov

Nariman Turebayev

Angelos, his wife Ivana and charismatic Alexei. Films we've already seen include "Our Homeland is our Childhood: Et in Arcadia Ego" (11am), a documentary traveling through Arcadia with plenty of nymphs showing leg. Then "The Third Night" (1pm) reveals ugly human nature emerging after a tragedy. In Nikos Panayotopoulos' "Beautiful People" (1pm) there is more than enough sexual deception to go around on Mykonos.

Special guest stars

Director Theo van Gogh and producer Gijs van de Westelaken are in town for the screening of "Interview" (6pm), the story of journalist Pierre's tough (and potentially romantic) assignment. Other New Horizons guests include actress Asuka Kurosawa of Shinya Tsukamoto's steamy "A Snake of June" (11pm) and director Dito Tsintsadze of off-beat love story "Schussangsi" (1pm). Meanwhile the Balkan section will include the presence of actor Dragos Bucur at illegal car-racing film "The Rage" (3.30pm) screening. Over the weekend, the Stars of the Steppe section featured presentations by director Dareshan Omirbaev, one of Kazakhstan's most important filmmakers. Culture Minister Evangelos Venizelos inaugurated the poster exhibit from the Hellafi collection yesterday. He reminded festivalgoers that the Thessaloniki Film Museum has been "on the waterfront" since 1997.

The bold and beautiful

A few days ago I spotted impressive actress and jury member Tamila Koulieva leaving the Olympion, obviously still in the world of the film she just saw. Today the entire international jury of the 44th Thessaloniki Film Festival presents itself at noon. Some years, everything runs smoothly within the jury. Other years, like a bickering couple, the simmering tensions are obvious. Otar Iosseliani "stars" as the president of jury. The supporting parts are played by director Jean-Francois Amiguel, Koulieva, cinematographer Walter Lassally, director Wang Xiaoshuai, director Jafar Panahi and critic Samir Farid. Today, the Iosseliani tribute continues with "April" and "Lived Once a Song Thrush" (1pm), followed by "And There was Light" (6pm).

Toronto love story

At 7pm tonight, the great mystery of what Michael Snow has prepared especially for Thessaloniki will be unveiled at the Macedonian Museum of Contemporary Art. Snow, an artists who's worked in many mediums -from music to sculpture- for half a century, will attend the opening of his "Selection of the Spectrum". The exhibit includes installations that appeal to all the senses. Meanwhile, his innovative cinema starts to roll at the Pier's Cinema Museum today at 5pm (free admission) through November 29. Note: there are three different line-ups of films, so check your festival program to make sure you don't miss anything. Snow speaks to the press tomorrow. The catalogue images are domestic yet tantalizing. What's behind the Technicolor family in front of its television set in "Corpus Callosum"? The man in a trench coat and his rosy secretary in "See You Later, Au Revoir"? The nude with her bare buttocks to us ("Vueeuv") or mucky "Sink"?

Lindenstrasse

The international competition also features Barbara Albert's Austrian-German-Swiss coproduction "Free Radicals" (3pm), a tale of a life-and-death experience. In it 24-year-old Manu is the sole survivor of a plane crash.

Flipped melodrama

THE unfulfilled romance of the decade, Wong Kar-Wai's "In the Mood for Love" reminds us why we love to see people longing for each other on the big screen. It's the details of their hands and eyes, their steamy meals and retro atmosphere that keeps us glued to the silicon.

P.S.

A special welcome to the guests from Turkey, who are here even though they've gone through difficult times recently.

Angelike Cont

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 138 ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΧΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΑΝ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΒΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

